

EXPORTEREN NAAR
AUSTRALIË

Algemeen juridisch en
reglementair kader

16 - 30 NOVEMBER 2012

Studie verwezenlijkt ter gelegenheid van de gezamenlijke economische
zending onder het voorzitterschap van Z.K.H. Prins Filip

agentschap voor
buitenlandse handel

INHOUD

INLEIDING	7
DEEL I : INVOERREGLEMENTERING EN DOCUMENTEN BIJ INVOER.....	17
DOUANEREGLEMENTERING: ALGEMEEN KADER	19
1. PRAKTISCHE BENADERING VAN DE AUSTRALISCHE INVOERREGELING	21
2. INTERNATIONALE INTEGRATIE	25
2.1. BILATERALE VRIJHANDELSAKKOORDEN.....	25
2.2. REGIONALE AKKOORDEN.....	26
2.3. EU	29
2.4. WTO.....	30
DOUANEREGLEMENTERING: INVOERFORMALITEITEN	33
1. WETTELIJK KADER	35
2. INVOERBODEN, VERGUNNINGEN EN ANDERE INVOERRESTRICTIES.....	35
3. DE AANGIFTE.....	37
4. DOUANEWAAARDE	39
5. INVOERRECHTEN	40
6. OORSPRONG	43
7. BIJKOMENDE HEFFINGEN.....	44
7.1. GST.....	44
7.2. ACCIJNZEN	44
7.3. WINE EQUALISATION TAX.....	45
7.4. LUXURY CAR TAX.....	46
7.5. ANTIDUMPINGRECHTEN EN COMPENSERENDE RECHTEN	46
7.6. TARIEFQUOTA	47
8. VRIJSTELLINGEN	48
9. TIJDELIJKE INVOER – PROMOTIEMATERIAAL EN STALEN.....	50
10. LEGALISATIE.....	53

PRODUCTCERTIFICATEN	57
1. NORMALISATIE EN CERTIFICERING	59
2. BIJZONDERHEDEN.....	63
2.1. DIEREN EN DIERLIJKE PRODUCTEN	63
2.2. PLANTEN EN PLANTAARDIGE PRODUCTEN.....	66
2.3. CITES.....	67
2.4. VOEDINGSMIDDELEN	67
2.5. MEDICIJNEN, MEDISCHE APPARATUUR EN COSMETICA	68
2.6. VOERTUIGEN.....	70
2.7. CHEMISCHE STOFFEN	71
VERPAKKING EN ETIKETTERING.....	73
1. VERPAKKING	75
2. CONSUMENTENVERPAKKING EN ETIKETTERING	77
 DEEL II: AGENTUUR EN CONCESSIE VAN ALLEENVERKOOP	83
1. AGENTUUR.....	86
2. CONCESSIE VAN ALLEENVERKOOP	91

INLEIDING

Australië (officieel: « Commonwealth of Australia ») is de 13de grootste economie van de wereld, gemeten aan het bbp. Wat het bbp per capita betreft, staat Australië zelfs op een 7de plaats. Australië heeft in tegenstelling tot veel andere OESO-landen veerkrachtig gereageerd op de recente economische en financiële crisis. Door een aangepast beleid, de nabijheid van de groeiende Aziatische markt en de economische samenwerking met die Aziatische landen is de Australische economie goed overeind gebleven. Dit vertaalt zich eveneens in een sterke munt: de Australische dollar (AUD). De munt is populair onder de currency traders.

De Australische economie wordt voornamelijk gedragen door de dienstensectoren. Voor de Australische export zijn ook de mijn- en landbouwindustrie zeer belangrijk. Australië kan buigen op heel wat natuurlijke rijkdommen (kolen, ijzer, koper, goud, uranium en hernieuwbare energiebronnen). Het land heeft een zeer liberale, open economie en is steeds een groot voorstander geweest van het verder open gooien van de wereldeconomie via allerlei fora (Cairns Group, APEC, OECD, WTO).

De grootste bedreigingen voor de Australische economie zijn de snel verouderende bevolking, de (transport-)infrastructuur door de uitgestrektheid van het land en de constante dreiging van milieurampen (extreme droogte, cyclonen, bosbranden).

Australië telt meer dan 22 miljoen inwoners die sterk geconcentreerd wonen in de grote kuststeden. Hoewel Canberra (0,3 miljoen inwoners) de hoofdstad van Australië is, zijn de grootste en eveneens bekendere steden Sydney (4,5 miljoen), Melbourne (4 miljoen), Brisbane (2 miljoen) en Perth (1,8 miljoen). Omdat Australië een eiland is met een omtrek van om en bij de 36.000 km, telt het land tal van grote zeehavens: Brisbane, Cairns, Dampier, Darwin, Fremantle, Gladstone, Geelong, Hay Point, Hobart, Jervis Bay, Melbourne, Newcastle, Port Adelaide, Port Dalrymple, Port Hedland, Port Kembla, Port Lincoln, Port Walcott en Sydney.

Australië is administratief opgedeeld in zes staten (New South Wales, Queensland, South Australia, Tasmania, Victoria en Western Australia). Daarnaast telt het twee territoria: het Northern Territory en het Australian Capital Territory. Deze territoria functioneren net als staten, met de uitzondering dat het federale niveau de bevoegdheid heeft om alle wetgeving die werd aangenomen door de bevoegde autoriteiten van de territoria te herroepen, terwijl dit voor de statelijke wetgeving slechts in een beperkt aantal domeinen mogelijk is.

Het land is een federale parlementaire democratie met een bicameraal systeem: het House of Representatives fungeert als Lagerhuis en de Senate als Hogerhuis. De uitvoerende macht ligt bij de Minister-president (op dit moment Julia Gillard) en de regering. De volgende verkiezingen vinden plaats in november 2013.

Australië is door zijn geschiedenis sterk verbonden met het Verenigd Koninkrijk. Dit uit zich o.m. door het feit dat Australië een constitutionele monarchie is met Queen Elisabeth II aan het hoofd. Deze Koninklijke invloed laat zich nog steeds voelen doordat de Koningin via de Governor-general nog steeds haar 'royal assent' dient te geven bij nieuwe federale wetgeving. De Governor-general is de officiële vertegenwoordiger van Queen Elisabeth II in Australië.

De nauwe banden met het Verenigd Koninkrijk laten zich eveneens voelen op juridisch vlak. Het Australische recht is namelijk sterk geënt op het Engelse common law. Engelse wetgeving was lange tijd rechtstreeks van toepassing in Australië. Pas in 1986 werd deze juridische afhankelijkheid door de Australia Act doorgesneden.

De Australische grondwet dateert van 9 juli 1900 (Commonwealth of Australia Constitution Act). Deze grondwet heeft van Australië een federale staat gemaakt. De staten en territoria hebben allen een vorm van zelfbestuur met een eigen parlement, regering, rechtbanken en

wetgeving. De juridische eenheid van het land wordt bewaakt door het Australische Hooggerechtshof (High Court of Australia) dat de hoogste beroepsinstantie van Australië is, ook voor wetgeving van de deelstaten. Zo wordt de uniformiteit van het Australische 'common law' gewaarwaard.

Voor wie op zoek is naar een nuttig vertrekpunt om meer te weten te komen over de invoerformaliteiten in Australië, is er de website van de Australische douaneadministratie (<http://www.customs.gov.au/>). Deze website bevat heel wat nuttige informatie over de Australische douaneformaliteiten. Daaronder ook de douanewetgeving (onder 'Quick links' – klik 'Legislation consultation'; <http://www.customs.gov.au/site/page4671.asp>), informatie over invoerprocedures (onder 'import export'), douanetarieven (onder 'tariff'), enz.

Andere nuttige internetbronnen voor wie op zoek is naar Australische invoerformaliteiten en handelsgerelateerde wetgeving:

» Australian Government

<http://australia.gov.au/>

Website van de federale regering met onder andere een 'Fact and figures' en een 'Business and Industry'-luik (onder 'Topics').

» Australian Government, Department of Foreign Affairs and Trade

<http://www.dfat.gov.au/trade/>

Website met een overzicht van de relaties die Australië met het buitenland onderhoudt, factsheets van de verschillende Australische regio's, info over ambassades en andere economische vertegenwoordiging, handelsstatistieken enz.

- <http://www.dfat.gov.au/fta/>: overzicht van alle vrijhandelsakkoorden die Australië sloot (zowel bilateraal als regionaal)

» **Australian Trade Commission**

<http://www.austrade.gov.au/>

Duidelijke website met informatie voor exporteurs, potentiële kopers en investeerders.

» **Australian Government's Principal Business Resource**

<http://www.business.gov.au/>

Website waarin alle informatie verzameld wordt die nodig is om een bedrijf in Australië op te richten. Links naar formulieren, wetgeving, registratie- en licentieprocedures, enz. De website heeft eveneens een 'Importing & exporting' -luik met beknopte informatie en links.

» **Andere websites van belangrijke overheidsdiensten en ministeries:**

- Department of the Prime Minister and Cabinet
<http://www.dpmc.gov.au/>
- Department of Agriculture, Fisheries and Forestry
<http://www.daff.gov.au/>
 - Australian Quarantine and Inspection Service
<http://www.daff.gov.au/aqis/>
Australië houdt er een streng beleid op na wat de import van organisch materiaal betreft (biosecurity)
- Department of Industry, Innovation, Science, Research and Tertiary Education
<http://www.innovation.gov.au/Pages/default.aspx>
- Department of Finance and Deregulation
<http://www.finance.gov.au/>
- The Treasury
<http://www.treasury.gov.au/>
- Australian Taxation Office
<http://www.ato.gov.au/>
- Reserve Bank of Australia
<http://www.rba.gov.au/>

» **Parliament of Australia**

<http://www.aph.gov.au/>

Webside van het Australische parlement met een onderverdeling voor de werkzaamheden van het House of Representatives en van de Senate.

» **High Court of Australia**

<http://www.hcourt.gov.au/>

Webside van het Australische hooggerechtshof met informatie over de werking van het hof, publicaties van het High Court Bulletin en arresten.

» **Australian Competition and Consumer Commission (ACCC)**

<http://www.accc.gov.au/>

Webside van het ACCC, een onafhankelijk overheidsorgaan, dat de naleving van de regels met betrekking tot oneerlijke handelspraktijken en consumentenbescherming bewaakt.

» **Australian Securities and Investments Commission (ASIC)**

<http://www.asic.gov.au/>

Webside van het ASIC, een onafhankelijk overheidsorgaan, welke de markt, het bedrijfsleven en de financiële diensten in Australië reguleert. Investerders vinden hier nuttige informatie.

Websites waar (al dan niet Engelstalige) wetgeving terug te vinden is:

- » Australië heeft geen staatsblad zoals wij dit kennen. De wetgeving is terug te vinden op tal van plaatsen. Een overzicht van de verschillende publicatieplaatsen kan gevonden worden op <http://www.nla.gov.au/govpubs/>; <http://australia.gov.au/publications/australian-government-gazettes>.

» **ComLaw**

<http://www.comlaw.gov.au/>

Website met federale wetgeving en reglementering waar alle officiële overheidswebsites naar verwijzen.

» **Australasian Legal Information Institute**

<http://www.austlii.edu.au/>

Website met uitgebreide databank voor zowel federale als statelijke wetgeving.

» **Foolkit**

<http://www.foolkit.com.au/>

Foolkit – The Free Legal Toolkit.

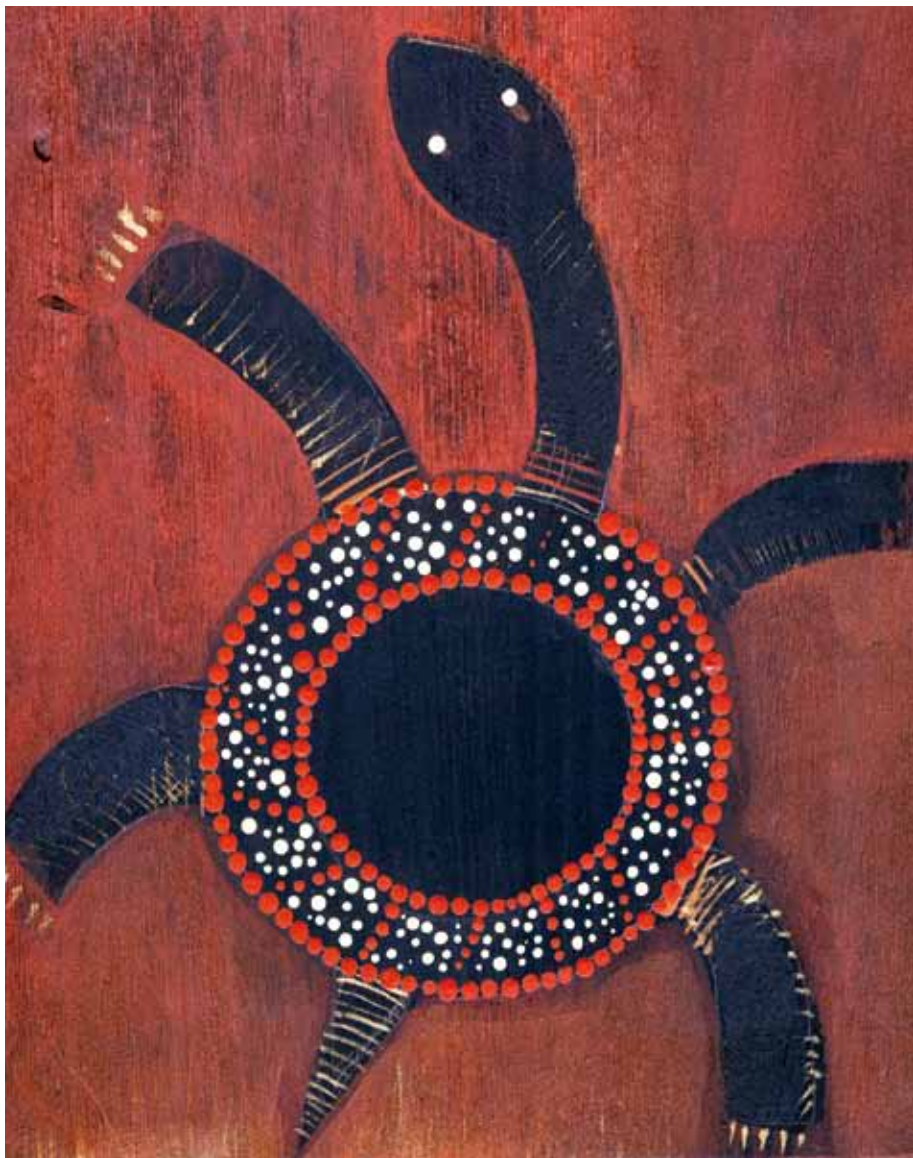

DEEL 1

INVOERREGLEMENTERING EN DOCUMENTEN BIJ INVOER

DOUANEREGLEMENTERING ALGEMEEN KADER

1. PRAKTISCHE BENADERING VAN DE AUSTRALISCHE INVOERREGELING

Australië heeft een 'volwassen' markt waar het invoeren en inklaren van goederen doorgaans weinig problemen oplevert. Als de juiste documenten voorliggen, de regelgeving rond (bio)veiligheid wordt nageleefd en rekening wordt gehouden met de verpakkingregels en technische voorschriften, kunnen goederen snel worden ingeklaard.

Dit wordt onder andere bevestigd door de Global Competition Index 2012-2013 van het World Economic Forum (WEF) waar Australië als 20ste gerangschikt wordt net na Zuid-Korea en voor Frankrijk ⁽¹⁾. Ook de Transparency International World Corruption Index van 2011 toont een ontwikkelde samenleving en plaatst Australië op de 8ste plaats op dezelfde hoogte als Zwitserland. Het land is met andere woorden weinig corruptiegevoelig ⁽²⁾. Een zelfde beeld biedt de Economic Freedom Index 2012 van The Heritage Foundation waar Australië de 3de plaats bekleedt net na Hongkong en Singapore ⁽³⁾. België scoort in deze onderzoeken gelijkaardig of iets zwakker dan Australië. Het staat respectievelijk op de 17de, de 19de en de 28ste plaats.

Australië dankt deze scores aan een goed werkend rechtssysteem met een uitstekende bescherming van intellectuele eigendom, een lage corruptiegraad, een transparant en betrouwbaar reglementair kader wat zowel het nationale bedrijfsleven als het investeringsklimaat ten goede komt en aan de openheid van de markt aangezien weinig handelsbarrières bestaan. Ook het uitgavepatroon van de overheid helt over naar de positieve kant. Want hoewel vrij hoge belastingen geheven worden, kan de Australische overheid steunen op een gezonde banksector en een lage overheidsschuld van minder dan 25%, een stuk lager dan deze van de meeste andere ontwikkelde landen.

⁽¹⁾ World Economic Forum, Global Competition Index 2011-2012: <http://www.weforum.org/issues/global-competitiveness>.

⁽²⁾ Transparency International, World Corruption Index 2011: http://www.transparency.org/policy_research/surveys_indices/cpi/2010/results.

⁽³⁾ The Heritage Foundation, Economic Freedom Index 2012, <http://www.heritage.org/index/>.

Wat de grensoverschrijdende goederenbewegingen betreft, scoort Australië beter dan België en zit het land op de zelfde hoogte als het gemiddelde van de OESO-landen. Dit blijkt uit het Doing Business onderzoek van de Wereldbank voor 2012⁽⁴⁾. De cijfers (voor een dry-cargo, 20-foot, full container load) tonen aan dat Australië zich bovenaan bevindt op een 30ste plaats, terwijl België op een 36ste plek werd gerangschikt.

Wat de kostprijs betreft, is Australië een derde goedkoper dan België. Qua snelheid van de goederenbewegingen en wat het aantal benodigde documenten betreft bij in- en uitvoer is België dan weer nipt beter geplaatst.

Dit uit zich in volgende cijfers:

Cijfers voor Australië ('Trading Across Borders'-ranking: 30ste plaats):

Australië - Export Procedure (2012)	Duur (in dagen)	Kost (in USD) per container
Vorbereiding documenten	5	285
Binnenlands vervoer en behandeling	2	380
Douane-afhandeling en technische controle	1	45
Haven- en terminalhandling	1	350
Totaal:	9	1060

Australië - Import Procedure (2012)	Duur (in dagen)	Kost (in USD) per container
Vorbereiding documenten	3	269
Binnenlands vervoer en behandeling	2	380
Douane-afhandeling en technische controle	1	120
Haven- en terminalhandling	2	350
Totaal:	8	1119

⁽⁴⁾ World Bank, Doing Business – Measuring Business Regulations, Trading across borders, <http://www.doingbusiness.org/>.

Cijfers voor België ('Trading Across Borders'-ranking: 36ste plaats):

België - Export Procedure (2012)	Duur (in dagen)	Kost (in USD) per container
Vorbereiding documenten	3	179
Binnenlands vervoer en behandeling	3	650
Douane-afhandeling en technische controle	1	250
Haven- en terminalhandling	1	350
Totaal:	8	1429

België - Import Procedure (2012)	Duur (in dagen)	Kost (in USD) per container
Vorbereiding documenten	5	270
Binnenlands vervoer en behandeling	1	730
Douane-afhandeling en technische controle	1	250
Haven- en terminalhandling	1	350
Totaal:	8	1600

The Global Enabling Trade Report (2012), eveneens opgesteld door het WEF, legt niettemin enkele pijnpunten bloot⁽⁵⁾. Hoewel Australië in het algemene klassement op een 17de plaats staat, iets voor België (21ste), heeft het WEF volgende bemerkingen:

- » Positief zijn enerzijds de transparante en efficiënte douaneadministratie en -procedures, het businessklimaat, de kwaliteit van de transportdiensten en de algemene infrastructuur.
- » Negatief is anderzijds de markttoegang. Australië staat hier op een 54ste plaats van alle onderzochte landen en scoort minder omwille van de hoge importtarieven voor industrieproducten (in vergelijking met de meeste ontwikkelde landen) en andere niet-tarifaire handelsbelemmeringen (lees hierover meer vanaf p. 35). Ook de transportinfrastructuur, voornamelijk de zeehavens, worden genoemd als 'te moderniseren'. Dit is belangrijk omdat het land zo afgelegen ligt en invoer grotendeels via de havens het land binnenkomt. Een laatste bemerking uit het rapport gaat over tewerkstelling. Het blijkt namelijk zeer moeilijk om buitenlands personeel aan te werven.

⁽⁵⁾ World Economic Forum, The Global Enabling Trade Report (2010): http://www3.weforum.org/docs/WEF_GlobalEnablingTrade_Report_2010.pdf

2. INTERNATIONALE INTEGRATIE

2.1. BILATERALE VRIJHANDELSAKKOORDEN

Australië is met zijn liberale economie een groot voorstander van vrijhandelsakkoorden. Australië sloot reeds een groot aantal bilaterale vrijhandelsakkoorden. In chronologische volgorde sloot het land akkoorden met Papoea-Nieuw-Guinea (PATCRA – 1976), Nieuw-Zeeland (ANZCERTA – 1983), Singapore (2003), Thailand (TAFTA – 2004), Verenigde Staten (AUSFTA – 2004) en Chili (2008).

Verder werd een akkoord met Maleisië ondertekend, maar nog niet geratificeerd en zijn akkoorden met China, India, Indonesië, Japan, Korea en de Gulf Cooperation Council (GCC) in onderhandeling (early announcements).

Het vrijhandelsakkoord tussen Australië en Nieuw-Zeeland (Australia New Zealand Closer Economic Relations Trade Agreement – ANZCERTA) is het meest volledige vrijhandelsakkoord ooit gesloten. Alle tarieven en quota werden afgeschaft, handelsbarrières zijn zo veel als mogelijk geminimaliseerd en beide landen hanteren dezelfde voedingsnormen (Food Standards Australia New Zealand, zie verder p. 60).

Meer informatie is te vinden op de website van het Australische Ministerie van Buitenlandse Zaken: <http://www.dfat.gov.au/fta/>. Een handige wereldkaart toont met welke landen Australië een verdrag gesloten heeft of in onderhandeling is. Zowel de bilaterale als regionale akkoorden zijn op deze website terug te vinden met bijbehorende teksten.

De oorsprongregels van elk vrijhandelsakkoord zijn opgelijst op de website van de Australische douane: <http://www.customs.gov.au/site/page6010.asp>.

2.2. REGIONALE AKKOORDEN

AANZFTA

Australië en Nieuw-Zeeland hebben gezamenlijk een vrijhandelsakkoord afgesloten met het ASEAN-blok dat werd ondertekend op 27 februari 2009. Het akkoord bevat onder meer oorsprongsregels, tariefreducties, afschaffing van handelsbarrières, afspraken rond de dienstensector enz. Deze overeenkomst is strategisch zeer belangrijk voor Australië aangezien ASEAN en Nieuw-Zeeland samen instaan voor zo'n 18% van de Australische handel.

ASEAN (Association of South-East Asian Nations) werd in 1967 opgericht door vijf landen (Indonesië, Maleisië, de Filipijnen, Singapore en Thailand). In 1984 trad Brunei Darussalam toe, in 1995 trad Vietnam toe, later nog Laos en Myanmar (1997), en tenslotte Cambodja (1999). ASEAN heeft als missie om de economische groei, sociale vooruitgang, culturele ontwikkeling en vrede en stabiliteit in de regio te bevorderen.

Wat het economische luik betreft, sloten alle lidstaten van ASEAN in 1992 samen een vrijhandelsakkoord AFTA (ASEAN Free Trade Agreement). De ASEAN-landen hebben vervolgens besloten zo vaak als mogelijk als één handelsblok op te treden en sloten meerdere akkoorden af, waaronder ook een akkoord met Australië en Nieuw-Zeeland in 2009. De regionale samenwerking is een logische stap omdat Australië, Nieuw-Zeeland en ASEAN belangrijke handelspartners zijn voor elkaar. De tekst van het vrijhandelsakkoord en de verschillende schema's voor de lidstaten zijn te consulteren op: <http://www.aseansec.org/22258.htm>. Een algemene uitleg kan ook teruggevonden worden op de website van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Australië (<http://www.dfat.gov.au/fta/aanzfta/index.html>).

PACIFIC

In 1971 werd het Pacific Islands Forum opgericht door Australië, de Cook-eilanden, Fiji, Nauru, Nieuw-Zeeland, Samoa en Tonga. Intussen zijn zowat alle landen in de Pacifische Oceaan toegetreden tot het forum of hebben

deze het statuut van waarnemer gekregen. De vertegenwoordigers van deze landen komen jaarlijks bijeen. Het forum wil de samenwerking bevorderen tussen de lidstaten en de vaak kleine staten een stem geven op het internationaal toneel. Het lidmaatschap van Australië en Nieuw-Zeeland is vooral belangrijk omdat deze landen de grootste afzetmarkten zijn voor de andere lidstaten en bovendien financiële en logistieke steun bieden. De website van het secretariaat van het Pacific Islands Forum is terug te vinden op: <http://www.forumsec.org/index.cfm>.

De lidstaten van het forum (met uitzondering van Australië en Nieuw-Zeeland) hebben ook een Pacific Island Countries Trade Agreement (PICTA) gesloten. De veertien eilanden in de Stille Zuidzee willen de handel tussen mekaar bevorderen door de invoertarieven voor goederen geleidelijk aan te verlagen en zelfs tot 0% terug te brengen. Zes staten hebben het akkoord reeds geïmplementeerd: de Cook-eilanden, Fiji, Niue, Samoa, de Salomon-eilanden en Vanuatu.

Een ander initiatief is PACER Plus. Dit initiatief is ontstaan uit het South Pacific Regional Trade and Economic Cooperation Agreement (SPARTECA – 1981) waarbij Australië en Nieuw-Zeeland eenzijdig vrijstelling van invoerrechten toekenden voor een groot aantal goederen uit de eilanden in de Stille Zuidzee en ook de markttoegang vergemakkelijkten. Vervolgens werd in 2001 het Pacific Agreement on Closer Economic Relations (PACER) gesloten. Dit verdrag wilde voornamelijk de regionale samenwerking tussen de lidstaten verbeteren en de weg openstellen voor verregaandere vrijhandelsakkoorden. PACER Plus wil dan een volwaardig vrijhandelsakkoord zijn tussen alle partijen (ook Australië en Nieuw-Zeeland). Onderhandelingen zijn gaande.

Alle akkoorden gesloten tussen de landen in de Stille Zuidzee zijn te consulteren via APTIAD (Asia-Pacific Trade and Investment Agreements Database; <http://www.unescap.org/tid/aptiad/>).

APEC

Australië is sinds het ontstaan van de organisatie lid van de Asia-Pacific Economic Cooperation (APEC; <http://www.apec.org/>). Deze organisatie, opgericht in 1989, promoot vrije handel en economische samenwerking binnen de regio van Aziatische landen en landen die grenzen aan de Stille Oceaan. Naast Australië, zijn ook de ASEAN-landen, Canada, China, Japan, Nieuw-Zeeland, Rusland en de VS lid van de organisatie. APEC heeft drie belangrijke pijlers: de vrije handel promoten (door tariefbarrières geleidelijk op te heffen), zakendoen vergemakkelijken en economische en technische samenwerking verbeteren. Er zijn stemmen opgegaan om parallel hieraan de FTAAP (Free Trade Area of the Asia-Pacific) op te richten welke de coördinatie zou regelen tussen de wederzijdse handelsverdragen. Tot dusver is hiervoor echter nog geen consensus gevonden. Australië in APEC: <http://www.dfat.gov.au/apec/index.html>.

Omdat aangaande het FTAAP weinig beweegt, besloten een aantal lidstaten APEC een nieuw initiatief op te starten, los van APEC, maar in steun van het FTAAP: het Trans-Pacific Partnership (**TPP**; <http://www.ustr.gov/tpp>). Dit initiatief legt de nadruk op innovatie, economische groei en ontwikkeling en wil een multilateraal vrijhandelsverdrag afsluiten tussen haar leden (Australië, Brunei, Chili, Maleisië, Nieuw-Zeeland, Peru, Singapore, Vietnam en de VS).

Op de laatste APEC Summit in november 2011 lieten nu ook Japan en Canada weten interesse te hebben om toe te treden tot TPP en een afdwingbaar akkoord te willen afsluiten. Dit zou betekenen dat het TPP één van de grootste handelsakkoorden ter wereld zou worden.

2.3. EU

Australië en de Europese Unie onderhouden goede banden. Beiden zijn dan ook historisch en cultureel verstrengeld. Daarom werd in 2008 het EU-Australia Partnership Framework gesloten. Deze overeenkomst wil de samenwerking verhogen tussen beide partijen op het vlak van:

- » Buitenlands beleid en internationale veiligheid;
- » Bi- en multinationale handel en investering verhogen, alsook de samenwerking met de eilanden in de Stille Zuidzee verbeteren;
- » Energie, milieu- en klimaatproblematiek;
- » Samenwerking binnen de domeinen van onderzoek, opleiding en innovatie, alsook de migratie van personen tussen beide partners vergemakkelijken.

De EU en Australië sloten eerder al zo'n 80 akkoorden. De belangrijkste voor deze bijdrage zijn:

- » Agreement between Australia and the EU on the security of classified information (2010);
- » Agreement between the EC and Australia on the trade in wine (2008);
- » Agreement on mutual recognition in relation to conformity assessment, certificates and markings between the EC and Australia (1998);
- » Agreement relating to scientific and technical cooperation between the EC and Australia (1994);
- » Agreement between the Government of Australia and the European Atomic Energy Community concerning transfers of nuclear material from Australia to the European Atomic Energy Community (1982).

Alle verdragen, zowel bi- als multilateraal, waaraan de EU en Australië lid zijn, zijn te consulteren op: <http://ec.europa.eu/world/agreements/searchByCountryAndContinent.do?countryId=2131&countryName=Australia>.

Daarnaast heeft de EU een (diplomatieke) delegatie in Australië, naast de ambassades van haar lidstaten: http://eeas.europa.eu/delegations/australia/index_en.htm.

Meer informatie kan u terugvinden op de websites van DG Trade (<http://ec.europa.eu/trade/creating-opportunities/bilateral-relations/countries/australia/>), van EEAS (http://www.eeas.europa.eu/australia/index_en.htm) en van het Australische Ministerie van Buitenlandse Zaken (http://www.dfat.gov.au/geo/european_union/index.html).

2.4. WTO

Australië is van bij de oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) in 1995 lid van de organisatie en past het Most Favoured Nation-principe toe ⁽⁶⁾. De landenpagina kan ingeladen worden op http://www.wto.org/english/thewto_e/countries_e/australia_e.htm. Ook het Australische Ministerie van Buitenlandse Zaken wijdt een pagina aan het WTO-lidmaatschap en de Doha-ronde: <http://www.dfat.gov.au/trade/negotiations/>.

Aangezien zowel de EU als Australië wereldspelers zijn op het vlak van handel, zijn zij gebaat bij een goed werkend wereldhandelssysteem en dus ook een goed werkende WTO. Daarom is er veel bilaterale samenwerking tussen beide partijen en nemen zij zoveel als mogelijk een gemeenschappelijke positie in. De EU en Australië zijn dan ook voortrekkers om de Doha-ronde die in 2001 opgestart werd, succesvol af te ronden.

Naast de proactieve samenwerking in de WTO, werken de EU en Australië ook samen in onder andere de VN en de G20.

⁽⁶⁾ Eén gunstig MFN-tarief voor alle lidstaten van de WTO, zonder onderscheid.

DOUANEREGLEMENTERING INVOERFORMALITEITEN

1. WETTELIJK KADER

De Australische douanewet (Act No. 6 van 1901), laatst geamendeerd via de wet No. 39 van 2012, kan geconsulteerd worden via <http://www.comlaw.gov.au/Details/C2012C00554>. De wet telt 4 delen en 25 hoofdstukken. Hoofdstuk IV, Vol. 1 regelt de invoerprocedure en hoofdstuk VIII de invoerrechten. Andere wetten die de douanewet aanvullen zijn de Commerce Act 1905, Customs Regulations 1926, Commerce (Imports) Regulations 1940, Customs (Prohibited Exports) Regulations 1958 en Customs (Prohibited Imports) Regulations 1956.

2. INVOERVERBODEN, VERGUNNINGEN EN ANDERE INVOERRESTRICTIES

Sectie 50 Customs Act en de Customs (Prohibited Imports) Regulations 1956 (te consulteren op: <http://www.comlaw.gov.au/Details/F2012C00416>) bepalen welke goederen verboden zijn voor import of welke licenties, vergunningen, uitdrukkelijke toelatingen, enz. voorgelegd of verkregen moeten worden vooraleer de goederen tot het Australische grondgebied toegelaten worden. Deze invoerverboden gelden omwille van bijvoorbeeld de nationale veiligheid, gezondheid van de consument, bescherming van het milieu, enz.

Vier categorieën van goederen zijn steeds verboden voor invoer (geen licentie of toelating mogelijk). Het gaat om gevaarlijke hondenrassen, embryo's of andere levensvatbare materialen en/of klonen hiervan, apparaten gebruikt om zelfmoord te plegen evenals documenten die aanzetten tot het gebruik van deze apparaten en diamanten uit Ivoorkust. Deze verboden zijn absoluut.

Daarnaast geldt voor een heel aantal goederen een relatief invoerverbod:

- » Anabolica, androgenetica, ketamine, drugs en narcotica, antibiotica, groeihormonen, pesticiden;
- » Asbest en asbesthoudende materialen;
- » Vervalste betaalmiddelen;
- » Australische nationale symbolen (vlaggen, wapenschilden, materialen rond ANZAC);
- » Bedreigde diersoorten vallende onder CITES;
- » Bepaalde vissoorten;
- » Chemische wapens, explosieven, messen en dolken, wapens, vuurwapens, onderdelen;
- » Cosmetica;
- » Geglazuurde keramiek;
- » Goederen die indruisen tegen de openbare orde en goede zeden;
- » Goederen vallende onder de Trade Practices Act 1974, intussen opgenomen in de Competition and Consumer Act 2010 (o.a. gevaarlijk speelgoed, tabakswaaren, duikmateriaal);
- » Goederen vallende onder VN-resoluties en andere internationale overeenkomsten (embargo's);
- » Radioactieve stoffen;
- » Stoffen die de ozonlaag aantasten;
- » Tabaksbladeren;
- » Wolpakketten.

De gedetailleerde lijst van verboden goederen of goederen voor dewelke een vergunning voorgelegd moet worden, zijn terug te vinden op de website van de Australische douane: <http://www.customs.gov.au/site/page4369.asp>. Een gedetailleerde beschrijving wordt gegeven, evenals de bevoegde instanties die deze vergunningen uitreiken.

Sinds 2009 kunnen bepaalde goederen voor dewelke een invoervergunning verplicht is, deze vergunning na invoer bekomen. In het kader van het Post Import Permission Scheme (Australian Customs Notice No. 2009/03; <http://www.customs.gov.au/webdata/resources/notices/acn0903.pdf>) wordt het mogelijk om de goederen gedurende maximaal 30 dagen onder douanetoezicht te laten. Deze procedure wil voornamelijk een vangnet zijn voor invoerders die niet op de hoogte waren van de vergunningsplicht voor bepaalde goederen.

3. DE AANGIFTE

In principe organiseert de importeur de aangifte. De invoerder kan een expediteur aanstellen om de aangifte te doen en de invoerprocedure te verzorgen. Deze expediteur moet geregistreerd staan bij de Australische douane.

Een volwaardige aangifte (sectie 71A Customs Act) moet gebeuren voor goederen met een waarde boven 1.000 AUD ⁽⁷⁾. De aangifte kan schriftelijk gedaan worden bij het douanekantoor. Een identiteitscontrole van de aangever wordt gedaan (EOI ⁽⁸⁾ -check). De aangifte kan eveneens elektronisch ingediend worden. Het is mogelijk de nodige gegevens en documenten elektronisch toe te zenden via het Integrated Cargo System (ICS; <http://www.cargosupport.gov.au/site/page5950.asp>). In het algemeen verloopt de inklaring van goederen bij de Australische douane zonder noemenswaardige problemen.

⁽⁷⁾ Anders is een self assessed clearance (SAC) declaration voldoende. Meer info op : http://www.customs.gov.au/webdata/resources/files/self_assessed_clearance_declarations.pdf

⁽⁸⁾ Evidence of Identity. Meer info op : www.customs.gov.au/webdata/resources/notices/ACN0929.pdf

Een voorbeeld van het aangifteformulier:⁽⁹⁾

 Australian Government
Australian Customs and
Border Protection Service

Import Declaration (N10)

Approved Form Section 71K of the Customs Act 1901

☐ Import Declaration (s71A) OR ☐ Return in relation to special clearance goods (S79(7))

Customs Use Only:
Declaration ID: _____

IMPORTANT! Please complete sections A, B and C of this form

SECTION A

Owner Details: Owner Name		Owner ID (ABN, ABN/CAC or CCID):		Owner Reference:		AQIS Inspection Location:	
Contact Details: Owner Phone				Owner Fax:		Owner Email:	
Home ()		Work ()		Mobile:			
Destination Port Code:		Invoice Term Type:		Valuation Date: / /		Header Valuation Advice No:	
						EFT Payment Indicator: (Please tick one only) ☐ YES ☐ NO	

Valuation Elements Type:	Amount	Currency
a. Invoice Total		
b. Overseas Freight		
c. Overseas Insurance		
d. Packing Costs		
e. Foreign Inland Freight		
f. Landing Charges		
g. Transport & Insurance		
Free on Board		
Cost Insurance & Freight		

☐ **PAID UNDER PROTEST INDICATOR** You MUST attach a statement of the reason/s for protesting the payment of duty.

☒ **AMBER STATEMENT/REASON:** If you are uncertain about information included in the declaration, or omission of information from that declaration, and consider that as a result the declaration may be false or misleading in a material particular, you must specify the reason/s for that uncertainty.
(Must be included as an attachment)

DECLARATION:
I, _____ "the owner of the goods/agent
of the owner hereby acknowledge that this import declaration of _____ pages is true and correct.

Signature of "the owner of the goods/agent of the owner" _____
(*Delete which is not applicable)

Date: / /

Voor aankomst moeten goederen reeds aangemeld worden bij de douaneadministratie via een impending arrival report (sectie 64 Customs Act). Cargo moet daarnaast nogmaals afzonderlijk aangemeld worden via een cargo report (sectie 64B Customs Act). Dit geldt voor zowel lucht- als zeevracht. De eigenlijke aankomst van de goederen moet eveneens aangemeld worden via een actual arrival report (sectie 64AA Customs Act). Tot slot moeten schepen langer dan 25 meter een quarantine pre-arrival report for vessels invullen en verzenden naar AQIS, de quarantaine- en inspectiedienst van Australië. Meer info over dit laatste document is terug te vinden op: http://www.daff.gov.au/__data/assets/pdf_file/0006/1076091/pratique-overseas-vessels.pdf.

Verder moeten de gebruikelijke documenten ter ondersteuning van de aangifte meegedeeld worden: de handelsfactuur, de paklijst, de vrachtbrief (bill of lading of air waybill), de verklaring van de douanewaarde,

⁽⁹⁾ <http://www.customs.gov.au/webdata/resources/files/b650.pdf>

het certificaat van oorsprong (indien de goederen van een preferentieel tarief kunnen genieten), het verzekeringsattest (bij CIF en CIP-leveringen), de invoervergunning (indien van toepassing) en de schriftelijke vraag tot vermindering of vrijstelling van douane- en/of accijnsrechten (indien van toepassing).

De voor te leggen documenten worden best in het Engels opgesteld, of een Engelse vertaling moet worden meegestuurd.

4. DOUANEWAARDE

Zoals gezegd moet de importeur ten behoeve van de douane een verklaring opstellen waarin de opgave van de douanewaarde wordt toegelicht. Documenten die deze waarde kunnen staven zijn de factuur, kostennota's van de vracht, verzekeringspolis, enz.

Australië hanteert voor het vaststellen van de douanewaarde, net als de EU-landen, de principes van het Customs Valuation Agreement van de WTO (http://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/20-val_01_e.htm). De zes methodes van waardebepaling en de volgorde in dewelke ze toegepast moeten worden, zijn:

- » transactiewaarde van de ingevoerde goederen;
- » transactiewaarde van identieke goederen;
- » transactiewaarde van soortgelijke goederen;
- » deductieve methode;
- » methode van de berekende waarde;
- » methode van de redelijke middelen.

Deze regels zijn in het Australisch recht vastgelegd in sectie 159 Customs Act.

De douanewaarde bij invoer is in de overgrote meerderheid van de inklaringen – als de invoer in het kader van een koopovereenkomst plaats vindt – gebaseerd op de transactiewaarde. De transactiewaarde is volgens sectie 161 Customs Act “an amount equal to the sum of their adjusted price in their import sales transaction and of their price related costs to the extent that those costs have not been taken into account in determining the price of the goods.” In principe wordt de FOB-waarde van de goederen aangehaald als douanewaarde in tegenstelling tot de Europese douaneadministraties die de CIF-waarde van de goederen in aanmerking nemen ⁽¹⁰⁾. De transportkosten voorafgaand aan de invoer, de kosten van laden, overladen en de behandelingskosten voor aankomst in Australië en de kosten van verzekering maken dus in principe geen deel uit van de douanewaarde. De douanewaarde wordt definitief bepaald wanneer de goederen hun douanebestemming krijgen. Op basis van deze waarde worden de invoerrechten, accijnzen en andere bijkomende rechten berekend. Aanbeveling wordt gegeven om deze waarde reeds in Australische dollar om te zetten.

Op de handelsfactuur moet met andere woorden voor douanedoel-einden, naast de eenheidsprijs van het product en de totaalprijs met vermelding van de leveringsvoorwaarde, steeds ook de FOB-waarde afzonderlijk worden vermeld.

5. INVOERRECHTEN

De Customs Tariff Act No. 147 van 1995 (consulteerbaar op <http://www.comlaw.gov.au/Details/C2012C00408>) bepaalt hoe en aan welke voorwaarden invoerrechten berekend worden en voor welke landen bijzondere (= verlaagde) rechten gelden (vrijhandelsakkoorden, LDCs enz.) Het Australische tarief van invoerrechten volgt de nomenclatuur van het Geharmoniseerd Systeem. Door de implementatie van het Geharmoni-

⁽¹⁰⁾ Australian Customs Service Practice Statement No. 2008/011957-01 van 6 januari 2009.

seerd Systeem in Australië, zijn de eerste 6 cijfers van het douanetarief identiek aan de eerste 6 cijfers van de Europese Gecombineerde Nomenclatuur (GN) en TARIC.

Het Australische douanetarief kan online geconsulteerd worden op <http://www.customs.gov.au/tariff/tariff2012.asp>. Hier wordt zowel het algemene, het preferentiële (in het kader van vrijhandelsakkoorden), als het tarief voor ontwikkelingslanden (LDC, DC, DCS, DCT ⁽¹¹⁾) opgelijst.

Voor Europese bedrijven die op zoek zijn naar het toepasselijke douanerecht is het eenvoudiger om de Market Access Database van de Europese Commissie te consulteren (<http://madb.europa.eu/mkaccdb2/indexPubbli.htm>). Voor de invoerrechten, ga naar 'Applied Tariffs Database'

- » Selecteer 'Australia';
- » Voer vervolgens de eerste 4 of 6 cijfers van het douanetarief of een goederenomschrijving in het Engels in en door de zoekfunctie aan te klikken, verschijnen (na een copyright notice) de gevraagde invoerrechten; onder de hoofding 'MFN' (Most Favoured Nation) vindt u het conventionele (MFN-) tarief dat voor goederen uit de lidstaten van de WTO van toepassing is;
- » Als u vervolgens de (Australische) tariefcode van het product aanklikt, krijgt u de informatie over de bijkomende rechten waaronder de GST (goods and services tax) en de IPC (import processing charge).

Goederen van oorsprong uit landen waarmee Australië een vrijhandelsakkoord heeft gesloten (zie vanaf p. 25), kunnen op overlegging van een preferentieel certificaat van oorsprong en een bewijs van rechtstreeks vervoer (de vrachtbrief) tariefpreferentie genieten. Goederen met oorsprong 'Europese Unie' genieten niet van deze mogelijkheid.

⁽¹¹⁾ De landen die onder deze afkortingen vallen worden opgesomd in de Customs Tariff Act.

Aangezien de Market Access Database enkel via een Europese server kan worden geconsulteerd en uitsluitend het MFN-tarief meedeelt, in het aangewezen om het Australische tarief rechtstreeks te consulteren wanneer goederen die geen EU-oorsprong hebben, worden geëxporteerd. In toepassing van de vrijhandelsakkoorden die Australië heeft afgesloten kan bij invoer uit sommige andere landen op overlegging van het vereiste certificaat van oorsprong en een bewijs van rechtstreeks vervoer zoals gezegd namelijk wel tariefverlaging bekomen worden.

De douanerechten worden berekend op de FOB-waarde van de goederen op het moment van binnenkomst (zie hoger). Het gaat in het merendeel van de gevallen om ad valorem-rechten. Dit betekent dat voor de berekening van de invoerrechten het percentage, zoals voorgeschreven in het tariefschema, niet afhankelijk gesteld wordt van het gewicht of de hoeveelheid van de zending maar van de waarde. De grote meerderheid van de goederen zijn onderhevig aan één van volgende tarieven: nul-tarief, 4%, 5% of 10%. Voor enkele tarieflijnen bestaan specifieke tarieven waarbij het recht afhankelijk gemaakt wordt van het gewicht of de hoeveelheid van de zending, ongeacht de waarde van de goederen (kaas, wrongel), een alternerend tarief (percentage of specifiek tarief, afhankelijk van wat het laagste is; geldt voor fruitsappen) en een gecombineerd tarief (percentage vermeerderd met een specifiek tarief; geldt in beperkte gevallen voor tweedehandse voertuigen).

97% van alle tarieven die Australië toepast zijn gelijk aan of lager dan het afgesproken 'gebonden' tarief bij de Wereldhandelsorganisatie.⁽¹²⁾

Het 'globaal gemiddelde MFN-tarief' bij invoer in Australië bedroeg in 2010 (de meest recente cijfers) 2,8%. Het gemiddelde tarief voor landbouwgoederen (1,3%) ligt wat lager dan het tarief voor industriële goederen (3,0%)⁽¹³⁾. Dit is bijzonder voor een westers land waar in het

⁽¹²⁾ Bron: WTO Tariff Profile Australia, <http://stat.wto.org/TariffProfile/WSDBTariffPFView.aspx?Language=E&Country=AU>.

⁽¹³⁾ World Development Indicators 2012, World Bank, 02/2012, p. 354-357.

merendeel van de gevallen de agrarische sector meer beschermd dient te worden. De tarieven liggen echter in beide categorieën vrij laag. Australië kent bijvoorbeeld geen internationale tariefpieken (tarieven die een stuk hoger liggen dan het internationale gemiddelde) omdat zij zich strikt houden aan de vier verschillende ad valorem-tarieven. Ter vergelijking: het gemiddelde tarief bij invoer bedroeg in de EU 1,9% en in de VS 2,9%.

6. OORSPRONG

De EU en Australië hebben (nog) geen vrijhandelsakkoord gesloten. Goederen met oorsprong 'EU' kunnen bij invoer in Australië dus niet van een bijzonder preferentieel tarief genieten. Wel zijn zowel de EU als Australië lid van de WTO. In dat opzicht kunnen goederen met EU-oorsprong wel genieten van het MFN-tarief.

Indien u goederen vervoert die wel de oorsprong hebben van een land welke een overeenkomst sloot met Australië, kan een bewijs van oorsprong afgeleverd worden volgens de procedure zoals bepaald in de vrij-handelsovereenkomst.

Het certificaat van oorsprong ter bewijs van de niet-preferentiële oorsprong, een economisch certificaat, zoals gebruikt bij goederen die aan handelspolitieke maatregelen onderworpen zijn (antidumpingrechten, quota, handelsembargo's, enz.), moet hiervan onderscheiden worden. Wanneer de importeur of bank hierom vraagt (bvb. met het oog op wederuitvoer, om commerciële redenen, ...), kan dit certificaat aangevraagd worden bij de Kamer van Koophandel van de exporteur (behalve indien de importeur u een bijzonder model voorlegt). De datum van dit certificaat mag niet later zijn dan de datum van de B/L.

7. BIJKOMENDE HEFFINGEN

7.1. GST

Op de douanewaarde, verhoogd met invoerrechten ('duty paid value'), is invoer-BTW verschuldigd. Deze Goods and Services Tax (GST) is vastgesteld op 10% door de New Tax System (Goods and Services Tax) Act 1999. Deze taks wordt berekend op basis van de douanewaarde van de ingevoerde goederen vermeerderd met de verschuldigde invoerrechten.

Meer informatie is terug te vinden op de website van de Australische douane (<http://www.customs.gov.au/site/page5344.asp>) en op de website van het Australian Tax Office (<http://www.ato.gov.au/businesses/content.aspx?doc=/content/00221985.htm&page=3&H3&page=2&H2&headline=guidetogst&segment=businesses>).

De importeur die valt onder deze GST-regeling zal om alle formaliteiten te vervullen een Australian Business Number (ABN) moeten aanvragen. Deze 11-cijferige code wordt niet enkel gebruikt voor alle communicatie met het Australian Tax Office (ATO), maar eveneens wordt dit vermeld op alle facturen en briefwisseling met andere bedrijven en officiële instanties in Australië. Het nummer kan aangevraagd worden via registratie bij het Australian Business Register (ABR; <https://abr.gov.au/ABRWeb/Homepage.aspx?Task=f38d3af6-7d5f-4aa7-bd28-799be1d3a178&NavGraph=Home&View=Home&pid=71>).

7.2. ACCIJNZEN

Accijnzen worden geheven op alcoholhoudende dranken, tabakswaaren en petroleumgoederen, geproduceerd in Australië. Voor geïmporteerde goe-

deren wordt eveneens een soortgelijke taks geheven. Men verwijst naar deze goederen als excise equivalent goods (EEGs)⁽¹⁴⁾. Dit wordt geregeld door het sectie 19 Customs Act en de Excise Tariff Act 1921. De accijnzen worden op regelmatige tijdstippen aangepast.

Momenteel gelden volgende tarieven:

- » Voor bier met een alcoholpercentage tussen 1,15 en 3%: \$38,09/l (\$7,61/l voor individuele verpakkingen van meer dan 48l);
- » Voor bier met een alcoholpercentage tussen 3 en 3,5%: \$44,37/l (\$23,87/l voor individuele verpakkingen van meer dan 48l);
- » Voor bier met een alcoholpercentage boven 3,5%: \$44,37/l (\$31,24/l voor individuele verpakkingen van meer dan 48l);
- » Voor alcohol met een alcoholpercentage tot 10%: \$75,17/l
- » Voor cognac met een alcoholpercentage boven 10%: \$70,19/l;
- » Voor andere geestrijke dranken met een alcoholpercentage boven 10%: \$75,17/l;
- » Voor sigaretten: \$0,34889 per stuk;
- » Voor andere tabakswaar: \$436,13 per kg tabak.

Voor petroleumgoederen kunnen de accijnzen opgezocht worden op <http://law.ato.gov.au/atolaw/view.htm?Docid=PAC/BL030002/1&PiT=99991231235958>.

7.3. WINE EQUALISATION TAX

Gefermenteerde dranken zoals wijn, cider, sake, honingdrank, enz. zijn onderhevig aan een Wine Equalisation Tax (WET). Ingevolge de New Tax System (Wine Equalisation Tax) Act 1999 wordt deze taks geheven op het niveau van de groothandel (wholesale) en bedraagt deze 29%. De kleinhandel en consumenten betalen met andere woorden een prijs waarin de WET reeds

⁽¹⁴⁾ Australian Taxation Office: <http://www.ato.gov.au/businesses/pathway.aspx?pc=001/003/095&alias=excise>.

is inbegrepen. Goederen onderhevig aan WET zijn niet aan accijnzen onderworpen. Een handige tabel om uit te maken welke van beide heffingen van toepassing is, vindt u op de website van het Australian Taxation Office (ATO) (<http://www.ato.gov.au/businesses/content.aspx?menuid=0&doc=/content/00234529.htm&page=5&H5>).

7.4. LUXURY CAR TAX

Bij de invoer van luxewagens moet rekening gehouden worden met een bijkomende Luxury Car Tax (LCT). Ingevolge de New Tax System (Luxury Car Tax) Act 1999 moeten wagens met een waarde boven een bepaalde (jaarlijks herziene⁽¹⁵⁾) limiet een Luxury Car Tax betalen van 33% op het verschil tussen de waarde van de wagen (excl. GST) en de vooraf vastgestelde limiet. Voor milieuvriendelijke wagens ligt deze limiet hoger⁽¹⁶⁾. Meer informatie vindt u op de pagina van het ATO: <http://www.ato.gov.au/businesses/pathway.aspx?pc=001/003/101&alias=lct>.

7.5. ANTIDUMPINGRECHTEN EN COMPENSERENDE RECHTEN

Australië beschermt zich tegen oneerlijke praktijken van andere landen door het veelvuldig instellen van antidumpingrechten wanneer goederen die ingevoerd worden aan een prijs beneden de echte marktprijs en door het vastleggen van compenserende rechten voor goederen die genieten van een buitenlands subsidieregime waardoor de prijs artificieel laag kan gehouden worden in vergelijking tot de Australische marktprijs. Het land stelt een groot aantal onderzoeken in naar de wenselijkheid van zulke maatregelen, in 30% van de gevallen voor goederen komende uit China.

Op dit moment worden antidumpingrechten geheven op ijzeren en stalen molenonderdelen uit Canada, bepaalde chemische stoffen, geconserveerde

⁽¹⁵⁾ In 2012 bedraagt deze limiet 59.133 AUD.

⁽¹⁶⁾ In 2012 bedraagt deze limiet 75.375 AUD.

paddenstoelen, stalen velgen, aluminium profielen en vensterglas uit China, geosynthetische klei uit Duitsland, krenten uit Griekenland, hars uit Japan, vensterglas uit Indonesië, karton uit Korea, ananas uit de Filippijnen, aluminiumnitraat uit Rusland, ananas, vensterglas en polyethyleen uit Thailand, en tot slot hars, siliconen en biodiesel uit de Verenigde Staten ⁽¹⁷⁾.

Compenserende rechten worden geheven op aluminium profielen uit China en biodiesel uit de Verenigde Staten. Een gelijkaardige maatregel voor bepaalde cognac met Franse oorsprong werd begin 2012 opgeheven ⁽¹⁸⁾.

7.6. TARIEFQUOTA

In Australië worden tariefquota geheven op de invoer van kazen en wrongel (curd). Wie deze goederen invoert boven de vastgestelde quota betaalt 1,22 AUD/kg ⁽¹⁹⁾. De quota worden toegekend naargelang de importcijfers van de voorgaande 23 maanden. Meer info is terug te vinden op <http://www.customs.gov.au/webdata/resources/files/fscheesecurd1.pdf>.

⁽¹⁷⁾ World Trade Organization, Committee on Anti-Dumping Practices, Semi-annual report under art. 16.4 of the Agreement, G/ADP/N/223/AUS/Rev.1, 10 augustus 2012; Customs Website: <http://www.customs.gov.au/anti-dumping/current-measures.asp>.

⁽¹⁸⁾ World Trade Organization, Committee on Subsidies and Countervailing Measures, Semi-annual report under art. 25.11 of the Agreement, G/SCM/N/242/AUS, 15 augustus 2012.

⁽¹⁹⁾ De heffing voor goederen die vallen binnen de quota ligt op 0,096 AUD/kg.

8. VRIJSTELLINGEN

Australië heeft geen vrijhandelszones. De Trade Development Zone Act Repeal Bill 2003 heeft ervoor gezorgd dat de enige toen bestaande zone, de Darwin Trade Development Zone, haar werking heeft stopgezet. Geen nieuwe wetgeving hieromtrent kwam in de plaats.

Australië heeft wel enkele concessieregelingen om de lokale industrie te promoten en te ondersteunen. Deze zijn vooral ingesteld op basis van de Tariff Concession Order om de invoer van goederen te vergemakkelijken die niet binnen Australië geproduceerd worden. Zodra het bewijs geleverd wordt dat deze goederen lokale 'vervangers' hebben, worden de gegeven concessies ingetrokken. In juni 2010 werden nog 13.500 actieve concessies genoteerd ⁽²⁰⁾. Deze concessies houden meestal een algemeen verlaagd tarief in van 3%. Voor consumentengoederen wordt vaak een nultarief toegekend.

Onder de Enhanced Project By-Law Scheme (EPBS) kunnen kapitaal-goederen en machines met vrijstelling van invoer geïmporteerd worden wanneer deze worden gebruikt in enkele geselecteerde sectoren (landbouw, mijnbouw, voedingsindustrie, energiesector).

Australië heeft enkele by-laws opgesteld die de rechtenvrije invoer mogelijk maken van textiel, kledij en schoeisel.

Verder is er nog het TRADEX Scheme dat het mogelijk maakt om goederen bij invoer al vrij te stellen van invoerrechten omdat deze bedoeld zijn om geïncorporeerd te worden in goederen bedoeld voor export of omdat zij meteen geëxporteerd worden. Dit is eenvoudiger dan de klassieke 'drawback' -strategie ⁽²¹⁾.

⁽²⁰⁾ World Trade Organization, Trade Policy Review Body, Trade Policy Review, Australia, WT/TPR/S/244, 1 maart 2011, p. 41.

⁽²¹⁾ <http://www.ausindustry.gov.au/programs/import-export/tradex/Documents/Tradex-Factsheet.pdf>.

Voorbeeld Application for Tariff Concession Order: ⁽²²⁾

	Australian Government Australian Customs and Border Protection Service	APPLICATION FOR TARIFF CONCESSION ORDER (TCO)
IMPORTANT: Please read the information below carefully before completing this form.		
Are you aware that substitutable goods are produced in Australia in the ordinary course of business?		
(a) If you are aware, based on information and your inquiries that substitutable goods are being produced in Australia in the ordinary course of business then you should not lodge an application for a TCO.		
Do you need to apply for new TCO?		
(b) Before lodging this application for a TCO, the applicant should determine whether a suitable TCO already exists. Information on existing TCOs is contained in the Schedule of Concessional Instruments (SCI), which is available on the Internet at www.customs.gov.au .		
Have you verified that there are no substitutable goods produced in Australia (refer to questions 5, 6 and 7 of the form)?		
(c) Section 269FA of the <i>Customs Act 1901</i> states "It is the responsibility of an applicant for a TCO to establish, to the satisfaction of the Chief Executive Officer (CEO), that, on the basis of: (i) all information that the applicant has, or can reasonably be expected to have; and (ii) all inquiries that the applicant has made, or can reasonably be expected to make; there are reasonable grounds for asserting that the application meets the core criteria". The application is taken to meet the core criteria if, on the day of lodgement of the application, no substitutable goods were produced in Australia in the ordinary course of business.		
Completing the application		
(d) Section 269F of the <i>Customs Act 1901</i> requires that a TCO application be in writing, be in an "approved form", contain such information as the form requires, and be signed in the manner indicated in the form. This is the approved form for the purposes of that section.		
(e) Section 269F(3) states that a TCO application must contain: (a) a full description of the goods to which the application relates; and (b) a statement of the tariff classification that, in the opinion of the applicant, applies to the goods; and (c) if the applicant is not proposing to make use of the TCO to import the goods to which the application relates into Australia on the applicant's own behalf – the identity of the importer for whom the applicant is acting; and (d) particulars of all inquiries made by the applicant (including inquiries made of prescribed organisations) to assist in establishing that there were reasonable grounds for believing that on the day on which the application was lodged, there were no producers in Australia of substitutable goods.		
Question 1 to 8 must be answered		
(f) Failure to supply the information required by this form will result in rejection of the application (and in the loss of operative date). (g) Customs and Border Protection may require an applicant to substantiate, with documentary evidence, any information provided in the application form. Customs and Border Protection may also undertake its own inquiries as allowed under section 269M. (h) Receipt of your application will be acknowledged. Any resultant TCO will operate from the date of receipt. (i) Where an application is accepted as being a valid application, the identity of the applicant and of the importer for whom the applicant is acting will be published in the <i>Commonwealth of Australia Tariff Concessions Gazette</i> (the Gazette). (j) Further Information on the Tariff Concession System is available in Part XVA of the <i>Customs Act 1901</i> ; in relevant Australian Customs Notices (ACNs), Practice Statements and related Instructions and Guidelines on the Internet at www.customs.gov.au ; by e-mailing tarcon@customs.gov.au ; or by phoning the Customs and Border Protection Information Centre 1300 363 263. (k) Attached to this form are extracts from relevant legislation. Also please refer to Australian Customs Notice 2010/03 containing advice as to what Customs and Border Protection considers to be 'reasonable inquiries', advice on conducting searches on national and international search engines and a suggested format letter that you might choose to use when contacting potential local manufacturers to determine if it produces substitutable goods.		

⁽²²⁾ <http://www.customs.gov.au/webdata/resources/files/B443-TCOform.pdf>

9. TIJDELIJKE INVOER – PROMOTIEMATERIAAL EN STALEN

Secties 162 en 162A van de Customs Act reguleren de tijdelijke invoer van goederen in Australië. De goederen kunnen maximaal 12 maanden in het land blijven. In principe zal de douane een borgstelling vragen ⁽²³⁾.

In 1967 is Australië toegetreden tot de ATA-conventie (Customs Convention on the ATA Carnet for the Temporary Admission of Goods). Daardoor kan bij tijdelijke invoer eveneens gebruik gemaakt worden van het carnet. Met het ATA-carnet vermijdt men een aantal grensformaliteiten en bovendien is geen borgstelling nodig.

Het ATA-carnet kan in Australië gebruikt worden voor:

- » Beroepsmateriaal (bijv. voor pers, film, radio, technische installaties, reparatiemateriaal, enz.);
- » Tentoonstellingsmateriaal (bijv. constructie- en decoratiemateriaal voor de stand);
- » Handelsmonsters (met uitzondering van bederfbare goederen of verbruiksartikelen);
- » Pedagogisch en wetenschappelijk materiaal;
- » Doorvoer;
- » Postzendingen, mits houder/vertegenwoordiger persoonlijk aangifte doet.

De carnets kunnen niet worden gebruikt voor goederen die niet persoonlijk door de buitenlandse eigenaar worden gebruikt. De goederen mogen met andere woorden niet worden uitgeleend, verhuurd of tegen betaling worden gebruikt door iemand anders dan de houder van het carnet.

⁽²³⁾ <http://www.customs.gov.au/site/page4355.asp>.

Carnets zullen door alle douanekantoren in Australië tijdens officiële kantooruren worden behandeld. De carnets worden best ingevuld in het Engels. Bij gebruik van een andere taal kan de douane een vertaling eisen.

Het carnet is in België te bekomen bij de Kamer van Koophandel van de zetel van de firma. De Kamer stelt zich in plaats van de betrokken onderneming borg voor de douaneschulden die in Australië zouden kunnen voortkomen uit onregelmatig gebruik van het carnet, bijvoorbeeld als de goederen niet binnen de gestelde termijn – in hun oorspronkelijke vorm – worden wederuitgevoerd. Bovendien worden de formaliteiten bij aangifte aan de grens herleid tot het louter voorleggen van het ATA-carnet.

Het ATA-carnet kan concreet voor verschillende transacties gebruikt worden:

- » de tijdelijke uitvoer van goederen uit de Europese Unie en, na afloop van de werkzaamheden, de wederinvoer zonder betaling van invoerrechten en/of invoer-BTW;
- » de doorvoer over het grondgebied van een derde land of naar een kantoor waarlangs de goederen het gebied terug verlaten zonder doorvoervergunningen en/of borgstellingen;
- » de tijdelijke invoer in Australië zonder betaling van invoerrechten en/of BTW en de wederuitvoer.

De prijs van het ATA-carnet bestaat uit een vast bedrag, vermeerderd met een percentage van de waarde van de goederen en bedraagt momenteel ⁽²⁴⁾:

a) basisprijs	181,50 EUR
b) waarborg	30,00 EUR (terugbetaalbaar ten laatste 1 jaar na vervaldatum)
c) suppl. bijkomende stroken	0,65 EUR/strook
d) suppl. niet-leden Kamer	45,00 EUR
e) verplichte verzekering ATA-conventie	Waarde materiaal lager dan 25.000 EUR suppl. 0,839% Waarde materiaal van 25.000 tot 74.999 EUR suppl. 0,655% Waarde materiaal van 75.000 tot 249.999 EUR suppl. 0,419% Waarde materiaal meer dan 250.000 EUR suppl. 0,261%

Informatie over het carnet in Australië kan aangevraagd worden bij het Victorian Employers' Chamber of Commerce and Industry (VECCI), de nationale instantie die zich daar garant stelt voor alle in Australië uitgereikte ATA-carnets:

Adres: 486 Albert Street, East Melbourne VIC 3002

Postbus: GPO Box 4352, Melbourne VIC 3001

☎ (+61) 3 8662 5380

☎ (+61) 3 8662 5201

E-mail : vecciglobal@vecci.org.au

Website : <http://www.vecciglobal.org.au/> ;

http://www.vecci.org.au/VECCI_Global/Export_documentation/ATA_Carnet_Notes/Pages/default.aspx

⁽²⁴⁾ bron: http://www.voka.be/limburg/aanbod/Pages/IO_ATAcarnets.aspx.

Meer algemene informatie over het carnet kan teruggevonden worden op de website van de internationale Kamer van Koophandel (ICC): <http://www.iccwbo.org/ata/id36365/index.html>.

Daarnaast aanvaardt Australië ook CPD-carnets (Carnet de Passages en Douane) voor private voertuigen van toeristen die het land komen bezoeken. Deze carnets kunnen bekomen worden bij automobiellassociaties. In België is dit bij de Royal Automobile Club of Belgium (<http://www.racb.be/nl/index.cfm>). In Australië bij de Australian Automobile Association (AAA; <http://aaa.asn.au/>).

Australië is op 6 januari 1956, net als België, toegetreden tot de International Convention to Facilitate the Importation of Commercial Samples and Advertising Material. Promotiemateriaal en monsters kunnen belastingvrij in Australië ingevoerd worden.

10. LEGALISATIE

APOSTILLE
(Convention de La Haye du 5 octobre 1961)

1. Country:
This public document

2. has been signed by
3. acting in the capacity of
4. bears the seal/stamp of

Certified

5. at 6. the
7. by
8. N°
9. Seal/stamp: 10. Signature:

Sinds 16 maart 1995 past Australië het Verdrag tot afschaffing van de vereiste van legalisatie van buitenlandse openbare akten (Den Haag, 05/10/1961; Wet van 5 juni 1975, B.S. 7 februari 1976 – Apostille-verdrag) toe.

Hierdoor hoeven bepaalde documenten in principe niet meer consulaire gelegaliseerd te worden, maar volstaat het om bij de FOD Buitenlandse Zaken (<http://www.diplomatie.be/nl/services/legalisation/default.asp>) een apostille aan te vragen.

FOD Buitenlandse Zaken

Dienst Legalisatie C2.1

Bezoekadres: Karmelietenstraat 27

Postadres: Karmelietenstraat 15

1000 Brussel

Meer informatie bij:

Australische ambassade – Consulaire afdeling

Adres: Rue Guimardstraat 6-8, 1040 Brussel

 02/286 05 00

 02/231 07 88

E-mail: austemb.brussels@dfat.gov.au ; consular.brussels@dfat.gov.au

Internet: <http://www.eu.mission.gov.au/bsls/home.html>

PRODUCTCERTIFICATEN

1. NORMALISATIE EN CERTIFICERING

Bij uitvoer van goederen naar Australië moet rekening gehouden worden met de vele technische voorschriften en normen die het land heeft uitgevaardigd en die in de praktijk eigen fabrikanten kunnen bevoordelen. Vele normen zijn namelijk niet in overeenstemming met internationaal aanvaarde normen (vaak strenger) waardoor producenten aanpassingen moeten doen speciaal voor de Australische markt.

Australië is nochtans lid van de GATT/WTO Standards Code waardoor 1/3de van de normen die er van toepassing zijn in overeenstemming zijn met internationale voorschriften (ISO 9000 enz.) Problemen rond markttoegang (Technical Barriers tot Trade) in Australië kunnen aangemeld worden bij het Departement van Buitenlandse Zaken en Handel:

» **WTO Enquiry Point - The Director**

WTO Industrials and Market Access Section

Office of Trade Negotiations – Department of Foreign Affairs and Trade

☎ (+61) 2 6261 11 11

📠 (+61) 2 6261 31 11

E-mail: TBT.Enquiry@dfat.gov.au

Standards Australia is de door de Australische overheid aangestelde instantie die de normen vaststelt en controle uitoefent op de opvolging ervan. In deze hoedanigheid vertegenwoordigt het Australië in onder andere ISO, IEC (International Electrotechnical Commission) en PASC (Pacific Area Standards Congress). In principe zijn de normen opgesteld door Standards Australia niet verplicht, maar vaak zijn deze normen in wetgeving geïncorporeerd door de Australische overheid waardoor zij toch afdwingbaar worden.

» Standards Australia

Adres: Level 10, The Exchange Centre, 20 Bridge Street,
Sydney NSW 2001

Postadres: GPO Box 476, Sydney NSW 2001

☎ (+61) 2 9237 6171

E-mail: mail@standards.org.au

Internet: <http://www.standards.org.au/Pages/default.aspx>

Op de website van Standards Australië kunnen via een zoekmotor de voor een bepaald product geldende technische voorschriften worden opgezocht (<http://www.standards.org.au/SearchandBuyAStandard/Pages/default.aspx>). Via een verwijspagina komt u op de website terecht van SAI Global Ltd. Dit bedrijf levert de Australische normen op bestelling. Deze dienst is betalend. Verdere informatie over normering is terug te vinden op de website van SAI Global: <http://www.saiglobal.com/Information/Standards/>.

Het Accreditation Board for Standards Development Organisations (<http://www.absdo.org.au/>) verleent accreditaties aan Australische organisaties die de conformiteit met de nationale normen onderzoeken en attesteren. Hoewel Standards Australia het bekendste en grootste Australische instituut voor normalisatie is, mogen ook andere organisaties soortgelijke activiteiten ontwikkelen mits accreditatie van ABSDO.

Voor de voedingsindustrie ontwikkelt het Food Standards Australia New Zealand, een binationale onafhankelijke overheidsinstantie, in samenwerking met de industrie, voedingsnormen. Deze instantie heeft een bindende Food Standards Code opgesteld en stelt voor Australië ook richtlijnen op rond etikettering, samenstelling, contaminanten, voedselveiligheid, productieproces, recall-systeem alsook beleidsplannen rond de invoer van voedingsmiddelen uit. De Food Standards Code is terug te vinden op: <http://www.foodstandards.gov.au/foodstandards/food-standardscode.cfm>.

» **Food Standards Australia New Zealand (Australian Section)**

Adres: Boeing House, 55 Blackall Street, Barton ACT 2600

Postadres: GPO Box 7186, Canberra BC ACT 2610

☎ (+61) 2 6271 2222

☎ (+61) 2 6271 2278

E-mail: info@foodstandards.gov.au

Voor de veiligheid van consumentengoederen, is de Australian Competition and Consumer Commission (ACCC) bevoegd. De meeste normen voor consumentengoederen zijn vrijwillig, al werden een aantal technische voorschriften in verplicht te volgen wetgeving gegoten (speelgoed, babyspullen, helmen enz.) Een volledig overzicht van de bindende normen, vindt u op de website van het ACCC: <http://www.productsafety.gov.au/content/index.phtml/itemId/970773>. Het gaat zowel om veiligheids- als om informatieverplichtingen. Ook zijn enkele goederen niet op de Australische markt toegelaten. Het verbod kan tijdelijk of permanent uitgevaardigd worden. Een overzicht is terug te vinden op <http://www.productsafety.gov.au/content/index.phtml/itemId/970715>. Dit alles steunt op de Competition and Consumer Act 2010 (CCA).

» **Australian Competition and Consumer Commission**

Adres: 23 Marcus Clarke Street, Canberra ACT 2601

Postadres: GPO Box 3131, Canberra ACT 2601

☎ (+61) 2 6243 1111 (Canberra Office)

☎ (+61) 2 6243 1305 (ACCC Infocentre)

☎ (+61) 2 6243 1199

Internet: <http://www.accc.gov.au/>;
<http://www.productsafety.gov.au/>

Voor een aantal productcategorieën is tussen de EU en Australië een Mutual Recognition Agreement (MRA) gesloten (http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/international-aspects/mutual-recognition-agreement/australia/index_en.htm; <http://www.innovation.gov.au/INDUSTRY/TRADEPOLICIES/MRA/Pages/EuropeanCommunity-AustraliaMutualRecognitionAgreementFAQ.aspx>). Het gaat onder meer om goederen uit de automobielenindustrie, elektromagnetische compatibiliteit (EMC), laagspanningsapparatuur, medische apparaten, drukapparatuur en telecommunicatiemateriaal. De CE-markering wordt erkend.

De conformiteit met de Australische normen zal steeds aangetoond kunnen worden met een overeenstemmend certificaat of een verklaring van conformiteit, uitgereikt door de daartoe bevoegde overheidsinstantie in het land van export. Wanneer zulk een document meegezonden wordt met de goederen is geen verder conformiteitsonderzoek in Australië nodig.

Het is belangrijk te benadrukken dat het veiligheidsniveau dat Australië verwacht van ingevoerde goederen zeer hoog ligt. De regering voert een restrictief beleid waardoor de invoer sterk bemoeilijkt wordt, duur is, veel tijd in beslag neemt en soms zelfs praktisch onmogelijk blijkt. Het is dan ook van het grootste belang zich goed te laten inlichten en samen te werken met een ervaren importeur.

2. BIJZONDERHEDEN

Een aantal goederen wordt niet zomaar toegelaten tot het Australische grondgebied. Hoewel zij niet verboden zijn, moet wel een invoervergunning, een specifieke toelating of ander document voorgelegd kunnen worden alvorens de douane de goederen zal willen inklaren.

Een overzicht van de handelsbelemmeringen die Europese exporteurs ondervinden wanneer ze goederen naar Australië uitvoeren en waarvoor de EU oplossingen zoekt, is terug te vinden op de website van de Market Access Database: <http://madb.europa.eu/mkaccdb2/indexPubli.htm>. Ga naar 'Trade Barriers Database'.

- » Selecteer 'Australia';
- » Selecteer eventueel de sector van uw interesse;
- » Selecteer eventueel de maatregel van uw interesse;
- » 'Search'.

U krijgt een overzicht van de handelsbelemmeringen, evenals een uitgebreide beschrijving van deze belemmeringen en de acties die de EU reeds ondernam om deze belemmering op te heffen.

Hieronder volgt een kort overzicht.

2.1. DIEREN EN DIERLIJKE PRODUCTEN

De Australische overheid is zeer streng inzake quarantainemaatregelen. Voor importeurs die de voorschriften niet minutieus naleven, wordt het zeer moeilijk de goederen ter bestemming te krijgen. AQIS (Australian Quarantine and Inspection Service) is het federaal agentschap binnen het Ministerie van Landbouw, Visserij en Bosbouw dat verantwoordelijk

is voor de controle en afdwinging van deze voorschriften met betrekking tot dieren en dierlijke producten. Zo reikt het AQIS invoervergunningen uit en neemt het de inspectie van schepen voor zijn rekening.

» AQIS

Adres: 7 London Circuit, Canberra City ACT 2601

Postadres: GPO Box 858, Canberra ACT 2601

☎ (+61) 2 6272 3933

Internet: <http://www.daff.gov.au/aqis>

Nadere informatie over de invoer van voeding en aanverwante goederen in Australië vindt u op <http://www.daff.gov.au/aqis/import>. Een handige tool is ICON (Import Conditions Database; http://www.aqis.gov.au/icon32/asp/ex_querycontent.asp). Dit is een zeer volledige databank met informatie over technische voorschriften en normen, invoervergunningen, veterinaire en fytosanitaire gezondheidscertificaten met betrekking tot plantaardige, dierlijke, microbiële, minerale en menselijke producten. ICON werkt samen met alle bevoegde ministeries waardoor de informatie steeds bijgewerkt is. Het is dan ook aan te raden deze website regelmatig te consulteren. Verschillende aanvraagformulieren zijn terug te vinden op de website van AQIS: <http://www.daff.gov.au/forms/aqisforms/import>. Op de volgende pagina vindt u een voorbeeld van een Application to Import Agricultural Products: ⁽²⁵⁾

AQIS maakt een uitgebreide risicoanalyse. Afhankelijk van het besmettingsrisico in het land van oorsprong/herkomst van de goederen, kan Australië bijzondere voorwaarden opleggen. Zo moet varkensvlees op een correcte wijze behandeld zijn (uitbenen, warmtebehandeling enz.), rundvlees uit landen met mogelijk BSE besmettingsgevaar wordt geweerd (dit geldt voor de meeste landen van de EU) en gevogelte mag dan weer niet uit gebieden komen die een risico inhouden op vogelgriep.

⁽²⁵⁾ http://www.daff.gov.au/__data/assets/pdf_file/0005/112838/agricultural_products.pdf

Application for Permit to Import Quarantine Material

COMMONWEALTH QUARANTINE ACT 1908, Section 13

Giving false or misleading information is a serious offence

AQIS is collecting the information on this form to enable a quarantine assessment of the product named to be undertaken and to determine if an Import Permit may be granted. Collection of such data is authorised under the Quarantine Act 1908. Please note that the information provided in this application may be provided to other agencies, organisations and consultants as authorised/required by law and/or used by AQIS to assess whether the product named should be granted an Import Permit. Other agencies may include (but are not restricted to): Biosecurity Australia; Divisions within the Department of Agriculture, Fisheries and Forestry; Department of Health and Ageing (including the Therapeutic Goods Administration, and the Office of the Gene Technology Regulator for the purpose of ensuring compliance with the Gene Technology Act 2000); Food Standards Australia New Zealand; Australian Pesticides and Veterinary Medicines Authority; Department of the Environment, Water, Heritage and the Arts; Australian Federal Police; and the Australian Customs Service. By completing this form you consent to AQIS using the information provided in this application in the manner stated above and for purposes related thereto.

Application to Import Agricultural Products		AQIS Ref./ Import Permit No.	
Importer details			
Title	Given name(s)	Surname	
Company name	ABN or ACN (companies only)	Attention/Contact person	
Address line 1 (Must be a physical address. P.O. Box will not be accepted.)			
Address line 2			
Address line 3			
Suburb	State/Territory	Postcode	
Country	Email		
Work phone	Home phone	Fax	Mobile
Exporter details			
Title	Given name(s)	Surname	
Company name	Attention/Contact person		
Address line 1			
Address line 2			
Address line 3			
Suburb	State/Territory/Province	Postcode	
Country	Email		
Work phone	Home phone	Fax	Mobile

DEPARTMENT OF AGRICULTURE, FISHERIES AND FORESTRY

Een andere beperking bestaat op de invoer van honden- en kattenbont. Een voorafgaande toelating bij de Australische douaneadministratie moet verkregen worden. Ander bont dat ingevoerd wordt, moet vergezeld gaan van een verklaring dat het geen honden- en/of kattenbont bevat.

Certificaten die aantonen dat de goederen vrij zijn van ziektes moeten door de Belgische exporteur aangevraagd worden bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV; <http://www.favv.be/>). Eventueel kan een quarantainecertificaat vereist zijn.

2.2. PLANTEN EN PLANTAARDIGE PRODUCTEN

Net als voor dieren en dierlijke producten legt AQIS bij de invoer van planten en plantaardige producten een – fytosanitair – gezondheidscertificaat op dat aantoont dat de planten of plantaardige producten ‘gezond’ zijn. Bijzondere regels gelden voor de invoer van meststoffen (<http://www.daff.gov.au/aqis/import/imp-fert>). Ook dit certificaat moet door de Belgische exporteur aangevraagd worden bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV; <http://www.favv.be/>).

2.3. CITES

Australië is op 29 juli 1976 toegetreden tot de Convention on the International Trade in Endangered Species (CITES). De handel in beschermde dieren en planten is daardoor, behoudens vergunning, verboden. Deze vergunning kan door de invoerder aangevraagd worden bij het Department on Sustainability, Environment, Water, Population and Communities. Deze vergunning zal enkel worden uitgereikt als in België een uitvoervergunning werd bekomen van de FOD Volksgezondheid.

» **Department of Sustainability, Environment, Water,
Population and Communities**

Wildlife Trade Regulation Section

Postadres: GPO Box 787, Canberra ACT 2601

☎ (+61) 2 6274 1900

📠 (+61) (+61) 2 6274 1921

E-mail: wildlifetrade@environment.gov.au

Hier kan zowel een invoervergunning voor wilde dieren en bijproducten bekomen worden (<http://www.environment.gov.au/biodiversity/wildlife-trade/permits/index.html>) als voor dieren die onder CITES vallen (<http://www.environment.gov.au/biodiversity/wildlife-trade/cites/index.html>). Deze vergunningen worden zowel voor eenmalig als voor meervoudig gebruik uitgereikt.

2.4. VOEDINGSMIDDELEN

De importeur moet bij invoer van verwerkte voedingsmiddelen steeds een gezondheidscertificaat kunnen voorleggen. In België is dit te bekomen bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (**FAVV**; <http://www.favv.be/>). Daarnaast moet de invoer steeds aangemeld worden bij het quarantainekantoor. De autoriteiten beslissen dan of de goederen onmiddellijk toegelaten worden, dan wel of eerst een bijkomende controle moet plaatsvinden. Is deze controle positief, dan wordt een certificaat van aanmelding uitgereikt en kunnen de goederen ingeklaard worden. Bepaalde goederen zullen daarnaast ook een analysecertificaat moeten kunnen voorleggen, dat aantoont dat microbiologische en chemische testen op de goederen zijn uitgevoerd door een lab in het land van oorsprong van de goederen.

De invoer van voedingsmiddelen wordt zowel door AQIS als door Food Standards Australia New Zealand gecontroleerd. Waar Food Standards Australia New Zealand de normen opstelt (Food Standards Code; zie bespreking op p. 61), doet AQIS voedselinspecties en steekproeven. De invoer van een aantal voedingsmiddelen is verboden.

Naast de standaardprocedure kunnen verdere voorwaarden opgelegd worden. Zo wordt voor cognac, rum en whisky bijkomend een rijpings-tijd gevraagd van minstens twee jaar in een houten vat. Dit moet bewezen worden via een Age Certificate for Brandy, Whisky and Rum.

In de Food Standards Code is voorts een bijzonder hoofdstuk opgenomen met betrekking tot melk en melkproducten. De invoer van rauwe (niet behandelde) melk en zachte kazen wordt sterk ingeperkt ⁽²⁶⁾.

2.5. MEDICIJNEN, MEDISCHE APPARATUUR EN COSMETICA

De invoer van medicijnen en medische apparatuur valt onder de verantwoordelijkheid van het Department of Health and Ageing en meer bepaald onder de Office of Chemical Safety (OCS) en de Therapeutic Goods Administration (TGA). De eerste staat in voor de invoervergunningen (in navolging van wat bepaald is in de Customs (Prohibited Imports) Regulations 1956) en de toepassing van de regelgeving met betrekking tot narcotica, psychotrope stoffen, antibiotica en anabole steroïden (<http://www.health.gov.au/internet/main/publishing.nsf/Content/treaties-and-compliance>).

⁽²⁶⁾ Standard 4.2.4 Primary Production and Processing Standard for Dairy Products, <http://www.foodstandards.gov.au/foodstandards/userguides/aguidetostandard424p4568.cfm>.

» **Department of Health and Ageing**

Office of Chemical Safety - Drug Import/Export
Licensing and Compliance

Postadres: GPO Box 9848 (MDP 88), Canberra ACT 2601

☎ (+61) 2 6289 2686

E-mail: tmu@health.gov.au

De Therapeutic Goods Administration is onder meer bevoegd voor de in- en uitvoer van medicijnen en goederen voor therapeutisch gebruik (<http://www.tga.gov.au/industry/import-export.htm>).

» **Department of Health and Ageing**

Therapeutic Goods Administration

Postadres: GPO Box 100, Woden ACT 2606

☎ (+61) 2 6232 8644

E-mail: info@tga.gov.au

Medicijnen die in Australië ingevoerd worden, moeten een AUST R-nummer dragen op het etiket. Dit bewijst de registratie van het geneesmiddel bij het Australian Register of Therapeutic Goods (ARTG; <http://www.tga.gov.au/industry/artg.htm>). Het AUST R-nummer geeft aan dat de medicijnen voldoen aan de veiligheids-, kwaliteits- en effectiviteitsvoorwaarden. De bijgevoegde informatie mag gebaseerd zijn op de Europese richtlijnen in deze materie (EU-versie van het International Common Technical Document - CTD). Bij registratie wordt een certificaat ter bewijs uitgereikt.

Cosmetica die industriële chemicaliën bevatten of chemicaliën die ingevoerd worden om gebruikt te worden in cosmetica vallen onder de Industrial Chemicals (Notification and Assessment) Act 1989. Zij moeten daarom geregistreerd worden onder het National Industrial Chemicals Notification and Assessment Scheme (NICNAS; <http://www.nicnas.gov.au/Industry/Registraton.asp> - zie verder, p. 71). Verder moeten deze

chemicaliën ook opgenomen zijn in de Australian Inventory of Chemical Substances (AICS; <http://www.nicnas.gov.au/industry/aics.asp>).

Bovendien kunnen cosmetische producten ook nog onderworpen worden aan regels van AQIS. Het kan voor cosmetica verplicht zijn om een invoervergunning voor Biologisch Materiaal voor te leggen wanneer deze producten meer dan 20% dierlijk of plantaardig materiaal bevatten. Tenslotte bestaan ook nog bijzondere etiketteringsvoorwaarden: http://www.customs.gov.au/webdata/resources/files/FS_labellingRequirements.pdf (zie verder, p. 77).

2.6. VOERTUIGEN

Invoerders van voertuigen in Australië moeten een invoervergunning kunnen voorleggen die ze verkregen hebben van het Department of Infrastructure and Transport (<http://www.infrastructure.gov.au/vehicles/imports/index.aspx>). Hier moet een Vehicle Import Approval (VIA) aangevraagd worden.

» Department of Infrastructure, Transport, Regional and Local Development

Vehicle Safety Standards

Postadres: GPO Box 787, Canberra ACT 2601

☎ (+61) 2 6274 7444

E-mail: vimports@infrastructure.gov.au

Internet: <http://www.nicnas.gov.au/>

Verder moet het voertuig in overeenstemming zijn met de Australische veiligheidsnormen en mag het geen quarantainerisicovol materiaal bevatten. De controle hierop gebeurt door AQIS. De voertuigen moeten zich in een 'clean state' bevinden. Dit wordt zeer strikt geïnterpre-

teerd. Zo worden nieuwe landbouwvoertuigen die een veldtest hebben ondergaan niet als 'clean' beschouwd en moeten bijkomende maatregelen genomen worden.

2.7. CHEMISCHE STOFFEN

Iedere importeur die chemicaliën binnenbrengt in Australië voor commercieel gebruik moet deze registreren onder het National Industrial Chemicals Notification and Assessment Scheme (NICNAS) ingevolge de Industrial Chemicals (Notification and Assessment) Act 1989. Deze instantie valt onder de verantwoordelijkheid van het Department of Health and Ageing.

» Department of Health and Ageing

National Industrial Chemicals Notification and Assessment Scheme

Adres: Level 7, 260 Elizabeth Street, Surry Hills NSW 2010

Postadres: GPO Box 58, Sydney NSW 2001

☎ (+61) 2 8577 8800

☎ (+61) 2 8577 8888

E-mail: registration@nicnas.gov.au

Internet: <http://www.nicnas.gov.au/>

Verder houdt NICNAS ook het Australian Inventory of Chemical Substances (AICS) bij, waarin alle chemicaliën die in Australië gebruikt worden/toegelaten zijn, worden opgelijst. Bijzondere invoervoorwaarden kunnen aan deze chemicaliën toegekend worden waardoor zij een bijkomende toelating nodig hebben. Dit geldt eveneens voor 'nieuwe' chemicaliën die nog niet in AICS opgenomen werden.

Voor chemicaliën gebruikt in de landbouwsector is het Australian Pesticides and Veterinary Medicines Authority (APVMA; <http://www.apvma.gov.au/>) bevoegd.

Het Department of Foreign Affairs is tot slot verantwoordelijk voor de invoer van goederen vallende onder de Chemical Weapons Convention (CWC). Een invoervergunning moet voorgelegd worden bij binnenkomst aan de douane.

VERPAKKING EN
ETIKETTERING

1. VERPAKKING

De verpakking van goederen, bestemd voor Australië, moet voldoende stevig zijn om de goederen tijdens de zeereis en tegen klimatologische omstandigheden te beschermen. In Australië is sinds 1 januari 2004 de ISPM-norm N°15 (International Standards for Phytosanitary Measures) van kracht. Alle houten verpakkingsmateriaal, inclusief stuwhout dat gebruikt wordt om de lading te zekeren en te ondersteunen, moet in principe met de ISPM-norm N°15 behandeld en gemarkeerd zijn. Verpakkingsmateriaal volledig vervaardigd uit spaanplaat of multiplex/fineer valt niet onder deze normering aangezien zij geen besmettingsrisico inhouden. Stro, hooi of kaf mogen nooit als verpakkingsmateriaal worden gebruikt.

Het DAFF Biosecurity (AQIS) is de verantwoordelijke overheid. Meer uitleg hierover kan teruggevonden worden op de website: <http://www.daff.gov.au/aqis/import/timber>.

De invoerdersverklaring dat het verpakkingsmateriaal in lijn is met de geldende normen bestaat uit drie delen:

- » Op de packing declaration of op de paklijst/handelsfactuur⁽²⁷⁾ moet verklaard worden of al dan niet houten verpakkingsmateriaal, inclusief stuwhout, gebruikt is. De verklaring luidt als volgt:
 “Has timber packaging/dunnage been used in consignments covered by this document?” Yes/No.
- » Op de packing declaration, op de paklijst/handelsfactuur of op het fytosanitair certificaat moet verklaard worden of al dan niet voldaan is aan de behandelingswijze zoals voorgeschreven door ISPM 15 en het verpakkingsmateriaal als dusdanig is gemarkeerd. De verklaring luidt als volgt:
 “All timber packaging/dunnage used in the consignment has been treated and marked in compliance with ISPM 15.” Yes/No/Not Applicable.

⁽²⁷⁾ Een afzonderlijke Packing Declaration kan opgesteld worden of deze kan geïncorporeerd worden op de paklijst of handelsfactuur.

- » Op de packing declaration of op de paklijst/handelsfactuur moet verklaard worden of het verpakkingsmateriaal al dan niet vrij is van schors. De verklaring luidt als volgt:
"Is all timber packaging/dunnage used in this consignment free from bark?" Yes/No/Not Applicable⁽²⁸⁾.

De aanbrenging van het ISPM 15-merk volstaat dus niet. Een driedelige verklaring zoals hierboven beschreven moet eveneens gedaan zijn. Tenzij dat contractueel wordt afgesproken, moet geen bijkomend fytosanitair certificaat worden voorgelegd.

Het hout of de houtproducten (coniferen) moeten ontschorst ('debarked') zijn en in het merkteken moet dit worden bevestigd ('debarked' - DB). Het hout moet verder worden behandeld conform ISPM 15, d.w.z.

- » Warmtebehandeling ('heat treatment' - HT). De kern van het hout moet gedurende 30 minuten een temperatuur bereikt hebben van minimaal 56°C;
- » Begassing met methylbromide ('fumigation' - MB) voor een duur van 24 uur op 21°C (opgelet: sinds 19/03/2010 is deze behandeling in België niet langer toegelaten n.a.v. een strengere Europese ozonverordening (1005/2009)).

Verder moet het verpakkingsmateriaal een merkteken (BE) dragen.

Voor meer informatie: <http://www.ctib-tchn.be/>

In Australië bestaat nog een alternatieve mogelijkheid waardoor verpakkingshout of stuwhout toch ingevoerd kan worden hoewel het niet voldoet aan de ISPM15-norm. Een verklaring moet opgemaakt worden dat het gebruikte hout schorsvrij is (zoals steeds vereist is) en docu-

⁽²⁸⁾ Bron: http://www.daff.gov.au/aqis/import/general-info/documentary-requirements/non-commodity_information_requirements_policy.

menten moeten aantonen dat een alternatieve behandelingsmethode gebruikt is om het hout mee te behandelen in lijn met de regelgeving van DAFF. Het gaat om volgende methodes: methylbromide, sulfurylfluoride, warmtebehandeling, gammabestraling, ethyleenoxide, verduurzamingsprocédé. Een fytosanitair certificaat moet meegeleverd worden dat bevestigt dat één van deze methodes gebruikt werd om het hout te behandelen.

AQIS biedt de mogelijkheid om voor gelijke of gelijksoortige goederen die regelmatig in een zelfde verpakking worden ingevoerd, een jaarlijkse Packing Declaration op te maken in plaats van een verklaring voor elke zending.

Verder is het ook aangewezen een verklaring op te maken dat het gebruikte hout behandeld is tegen houtwespen of andere houtetende insecten (sirex/ xylophagous insects).

2. CONSUMENTENVERPAKKING EN ETIKETTERING

De correcte verpakking en etikettering is niet zo zeer belangrijk bij de inklaringsprocedure en controle door de douane, als wel op het moment waarop de goederen op de Australische markt worden gebracht en voor de consument beschikbaar worden. In principe zal de Australische importeur of verdeler hiervoor instaan.

De Commerce (Trade Descriptions) Act 1905 en de Commerce (Imports) Regulations 1940 bepalen de algemene regels met betrekking tot etikettering. Het etiket moet in het Engels opgesteld worden en een 'true discription of the goods' bevatten. De informatie moet met

andere woorden ondubbelzinnig en niet misleidend zijn. Verder moet het land van productie op het etiket vermeld worden ('made in'). Dit moet een verwijzing zijn naar één land. 'Made in the European Union' wordt bijvoorbeeld niet aanvaard. Verder moet een duidelijk leesbaar lettertype gebruikt worden en moeten alle maten correct vermeld worden (metriek stelsel, nettogewicht, eenheden, enz.)

Verdere informatie over etikettering in Australië en mogelijk misbruik kan verkregen worden bij het ACT Office of Fair Trading.

» ACT Office of Fair Trading

Adres: 255 Canberra Avenue, Fyshwick ACT 2601

Postadres: GPO Box 158, Canberra City ACT 2601

 (+61) 2 6207 0400

 (+61) 2 6207 0538

E-mail: fair.trading@act.gov.au

Internet: http://www.ors.act.gov.au/community/fair_trading

Sinds de Australian Consumer Law (ACL; <http://www.consumerlaw.gov.au/content/Content.aspx?doc=home.htm>)

in werking trad op 1 januari 2011 worden consumentenrechten, oneerlijke handelspraktijken en productveiligheid in dezelfde wet behandeld. De Australische consumentenorganisatie ACCC (<http://www.accc.gov.au/content/index.phtml/itemId/655069>) ziet toe op de naleving van deze normen. Meer informatie is eveneens bij ACCC te verkrijgen (zie contactgegevens op p. 61).

Naast deze algemene voorwaarden gelden nog een heel aantal bijzondere voorwaarden voor onder meer voedingsmiddelen, alcoholische dranken, textiel, elektronica, medicijnen en cosmetica. Deze worden hieronder kort besproken.

De Food Standards Australia New Zealand (FSANZ), de binationale organisatie verantwoordelijk voor de veiligheid van de voedselketen in beide landen, heeft in Part 1.2 van de Food Standards Code een heel hoofdstuk gewijd aan de etiketteringregels van voedingswaren (te consulteren op: <http://www.foodstandards.gov.au/foodstandards/foodstandardscode.cfm>). Zo moet volgens de code op elke voedingsmiddelenverpakking de relevante nutritionele informatie vermeld worden: vet- en eiwitpercentage, energie, koolhydraten, zoutgehalte, vervaldatum, hoe te bewaren, net als alle basisingrediënten en mogelijke gevaren voor allergie (<http://www.foodstandards.gov.au/consumerinformation/labellingoffood/>). Uitleg over hoe de voedingswaarde van waren op het etiket aan te brengen, is terug te vinden op de pagina van de Nutrition Panel Calculator (<http://www.foodstandards.gov.au/foodstandards/nutritionpanelcalculator/>).

Ook voor textiel gelden dwingende etiketteringsvoorwaarden. Zo moet vermeld worden hoe deze onderhouden moeten worden ingevolge norm AS/NZ 1957:1998 Standard for Textiles/Care labeling (wassen, drogen, strijken, droogkuis). De vezelsamenstelling van textiel wordt dan weer geregeld door AS/NZS 2392:1999 Standard for Textiles/Labelling of Clothing, household textiles and furnishings.

Op de reglementering rond etikettering voor de elektromagnetische compatibiliteit (EMC) van producten, elektronica, radio- en telecomapparatuur wordt toegezien door de Australian Communications and Media Authority (ACMA). Producten die in lijn zijn met deze regelgeving kunnen een C-Tick compliance label (voor elektronica en elektronische apparaten) of een A-Tick compliance label (voor telecomapparatuur) bekomen (http://www.acma.gov.au/WEB/STANDARD/pc=PC_1756).

Ook voor alcoholische dranken gelden bijzondere regels:

- » Het alcoholpercentage moet weergegeven worden per volume-eenheid;
- » Voor dranken met een alcoholpercentage boven 0,5% moet aangegeven worden hoeveel eenheden er in elke verpakking zitten;
- » De aanduiding “low alcohol beverage” mag enkel op dranken geplaatst worden met een alcoholpercentage tot 1,15%;
- » De aanduiding “not intoxicating” mag enkel op dranken geplaatst worden met een alcoholpercentage tot 0,5%;
- » De aanduiding “non-alcoholic” mag enkel gebruikt worden wanneer de drank geen alcohol bevat.

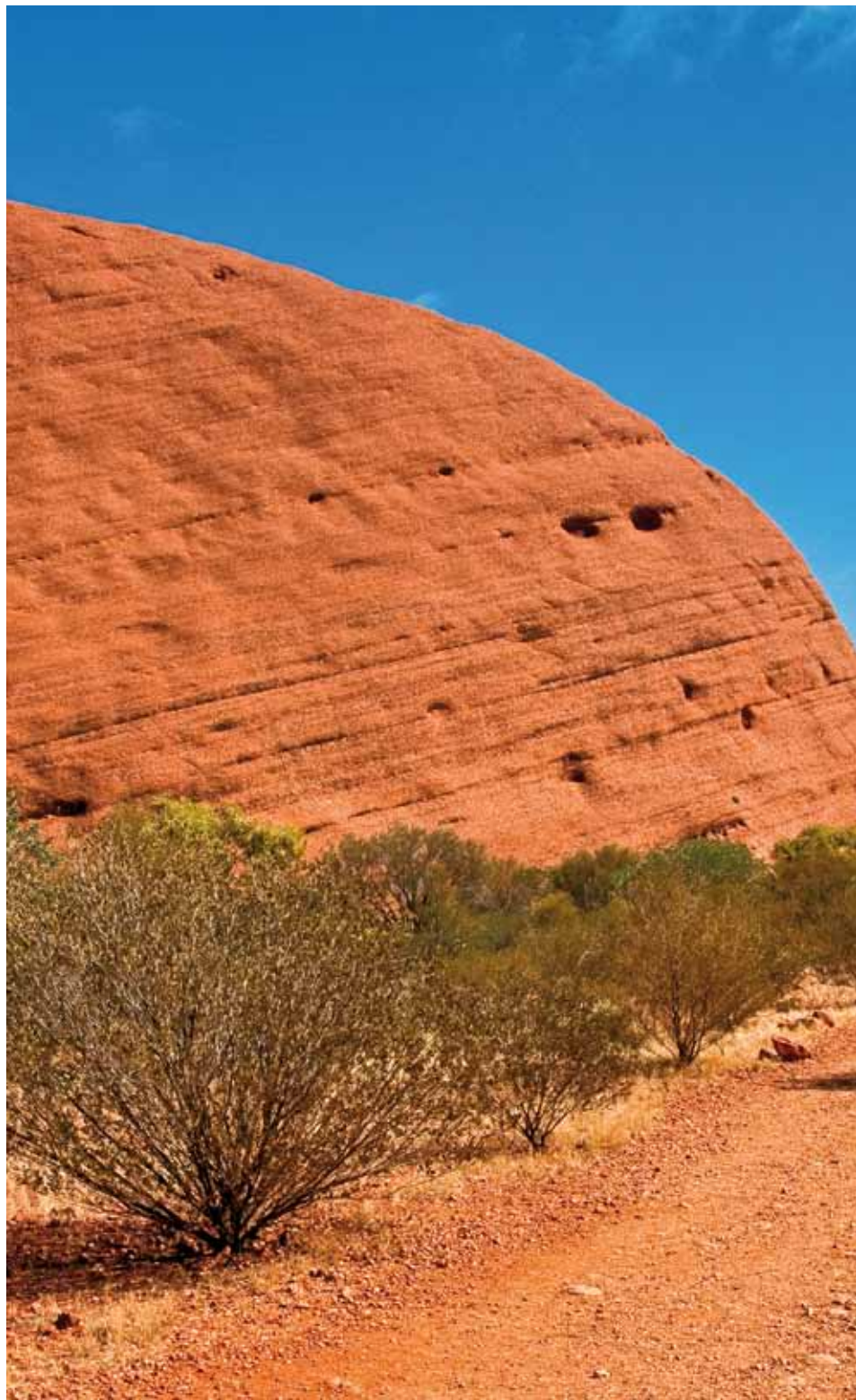
Medicijnen voor menselijk gebruik moeten een AUST R-nummer bevatten op het etiket, wat aangeeft dat deze producten opgenomen werden in het Australian Register of Therapeutic Goods (ARTG). Voor meer uitleg hierover, zie vanaf p. 69.

Cosmetica moet verplicht alle ingrediënten vermelden die in het product verwerkt werden. Dit moet gebeuren in de orde van hun aanwezigheid in het product (volume, percentage). De ingrediëntbenamingen moeten in het Engels volgens de internationale nomenclatuur vermeld worden.

Meer lezen over de onderwerpen uit dit hoofdstuk:

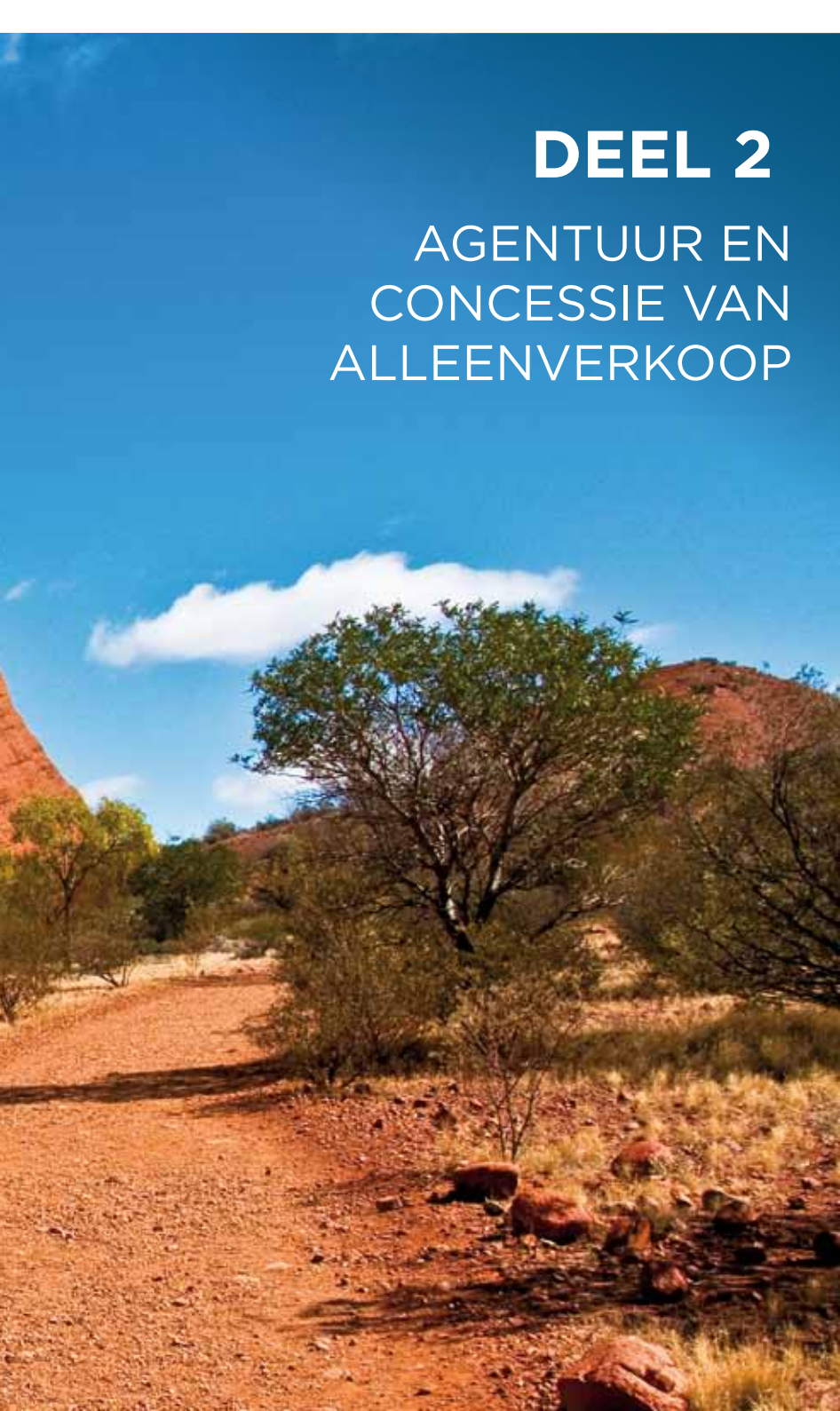
- » Australian Customs Website: <http://www.customs.gov.au/>
- » WTO Trade Policy Reviews: http://www.wto.org/english/tratop_e/tpr_e/tpr_e.htm

DEEL 2

AGENTUUR EN CONCESSIE VAN ALLEENVERKOOP

Om goederen op de Australische markt te brengen, moet een bedrijf er zijn aanwezigheid verzekeren. Omdat het voor een Belgisch bedrijf niet altijd evident is om in Australië een bijkantoor of dochtervennootschap op te richten en niet elke onderneming over de middelen beschikt om een eigen distributienetwerk uit te bouwen, wordt vaak een beroep gedaan op een plaatselijke agent of distributeur die de goederen op deze buitenlandse markt brengt. De opstartkosten en het risico zijn een stuk lager, wat er voor zorgt dat deze werkwijze een voor de hand liggende keuze is.

Deze keuze betekent echter wel dat de exporteur een deel van zijn zelfstandigheid zal moeten afstaan en hiermee ook een deel van de controle over de manier waarop de afzetmarkt wordt bewerkt. Al kan via zeer precieze contractuele afspraken iedere gekozen exportstrategie en iedere distributietechniek op maat gesneden worden.

Daartegenover staat dan weer dat een lokale vertegenwoordiger of verkoper doorgaans beter op de hoogte is van de noden en de mogelijkheden van de markt. Het opbouwen van een klantenbestand gaat veel sneller dan wanneer de exporteur zelf zijn klanten moet zoeken. Hoewel Europeanen en Australiërs een gelijkaardige cultuur delen en ook de taal geen echte barrière vormt, is een grondige kennis van de markt een absoluut voordeel.

In Europa, waar het statuut van de handelsagent door de Richtlijn 86/653/EEG van 18 december 1986 geharmoniseerd werd, bedoelt men met een agentuur (commercial agency) de techniek waarbij een natuurlijke persoon of vennootschap als zelfstandige tussenpersoon wordt aangesteld om in naam en voor rekening van de vertegenwoordigde firma (de 'principaal') op te treden. De handelsagent koopt de goederen dus niet zelf aan om ze nadien te verkopen, maar de vertegenwoordigde firma zal de orders rechtstreeks aan de klant leveren en factureren. De leverancier neemt dus geen financieel risico op de tussenpersoon, maar rechtstreeks op de klant.

Hiertegenover staat de distributeur, ook importeur, wederverkoper, concessionaris of alleenverkoper genoemd, die wel zelf de goederen van de exporteur koopt om ze daarna in een bepaald gebied ('rayon') door te verkopen. Bij een distributeur zijn er m.a.w. twee verkoopfacturen: één van de exporteur aan de wederverkoper en één van de wederverkoper aan de klant en de tussenpersoon zal zich doorgaans van de invoerformaliteiten kwijten. In dit geval is niet de eindklant, maar de tussenpersoon de debiteur van de exporteur.

1. AGENTUUR

WETTELIJK KADER

Het agentuur-begrip is niet expliciet terug te vinden in de Australische common law. Noch in het federaal recht, noch in het recht van de staten of territoria is het begrip van 'handelsagent' in wetgeving (statute law) opgenomen. Toch kan uit de rechtspraak een algemeen concept van de 'agent' gedestilleerd worden. De agent is een tussenpersoon die klanten zoekt voor de principaal, deze vertegenwoordigt en, indien dit tot zijn takenpakket behoort, kan hij eveneens overeenkomsten ondertekenen in hoofde van de principaal. Het is met andere woorden belangrijk de bevoegdheid van de agent duidelijk te omlijnen.

VERTEGENWOORDIGING

Een verdere onderverdeling wordt dus gemaakt tussen agenten die de bevoegdheid hebben om zelf contracten af te sluiten en de principaal te verbinden en agenten die louter als tussenpersoon optreden en geen overeenkomsten kunnen afsluiten voor hun principaal.

De eerste categorie agenten, met afsluitbevoegdheid, kunnen vanuit Belgisch oogpunt eerder als lasthebber gezien worden. De tweede categorie handelsagenten bemiddelt in handelsverrichtingen. Deze agent bereidt de orders voor en volgt ze op, hij zoekt contact met mogelijke klanten en bouwt bestaande contacten verder uit, maar het is steeds de principaal die beslist of de genoteerde bestelling al dan niet wordt geconfirmeerd (na aanvaarding door de kredietverzekeraar of vestiging van de vereiste betalingsgaranties). Zo houdt de vertegenwoordigde firma controle op de omvang van de orders en op de prijzen, kan zij haar productie beter plannen en vermijdt zij dat de agent als een vaste vestiging in de zin van het dubbelbelastingverdrag wordt beschouwd. De draagwijdte van de vertegenwoordiging verschilt dus in belangrijke mate.

VORMVEREISTEN

Het contract is niet aan bijzondere vormvereisten onderworpen, maar voor het bewijs wordt de overeenkomst bij voorkeur schriftelijk aangegeven.

EXCLUSIVITEIT

Contractueel kan aan de handelsagent een exclusiviteit worden verleend en/of opgelegd. Een exclusieve overeenkomst wordt best goed afgebakend in de tijd. Ook geografisch (Australië, enkele staten, steden, enz.) en wat het doelpubliek van de agent betreft (enkel klanten zoeken in groothandel/retail/consumenten enz.), kan de overeenkomst ingeperkt worden.

RECHTEN EN PLICHTEN

De rechten en plichten van de principaal en agent worden contractueel geregeld. In hoofdzaak is de agent verplicht:

- » alle richtlijnen en instructies van de principaal op te volgen;

- » de overeenkomst te goeder trouw uit te voeren door de nodige zorg aan de dag te leggen;
- » persoonlijk op te treden (behoudens andersluidend beding, bijv. goedkeuring voor het werken met subagenten);
- » de belangen van de principaal te behartigen; en
- » geen vertrouwelijke informatie vrij te geven.

De principaal is dan weer, behoudens andere bepalingen, verplicht:

- » de agent te vergoeden door middel van een commissie (zoals in de volgende paragraaf beschreven);
- » de agent te vergoeden voor alle gemaakte kosten in het kader van de agentuurovereenkomst;
- » de aansprakelijkheid te dragen voor overeenkomsten die de agent is aangegaan binnen de grenzen van zijn aanstelling.

VERGOEDING

De handelsagent heeft recht op een vergoeding. Doorgaans bestaat deze uit een commissie. Dit is in principe een percentage welke berekend wordt op de waarde van de aangebrachte orders. Het is echter ook mogelijk om te voorzien in een vast bedrag per transactie of een minimumbedrag, aangevuld met een commissie.

De commissie die de agent krijgt, moet duidelijk in de overeenkomst voorzien worden. Onder andere moet afgesproken worden welk percentage de agent krijgt, voor welke tussenkomsten de commissie opeisbaar is, evenals op welk tijdstip en op welke wijze deze uitbetaald wordt.

Doorgaans voorziet het contract in een periodieke afrekening van de aangebrachte orders en betaling van de commissie tegen het eind van de volgende maand (of die daarna).

DUUR EN OPZEGGING

De overeenkomst kan voor bepaalde of onbepaalde duur worden afgesloten. De overeenkomst van bepaalde duur loopt af op de afgesproken datum. Een overeenkomst van onbepaalde duur wordt beëindigd overeenkomstig de bepalingen uit de overeenkomst of in onderling akkoord. Deze bepalingen mogen niet onredelijk zijn.

Hoe de opzeg moet gebeuren, is volledig vrij al lijkt een geschreven opzegging aangewezen. Er wordt doorgaans geen uitwinningvergoeding of andere compensatie voorzien, al kan de principaal wel gehouden zijn tot het vergoeden van de schade geleden door de agent omwille van de opzegging of niet hernieuwing van de overeenkomst. De algemene common law-principes gelden met andere woorden.

EIGENDOM

De agent is op geen enkel moment tijdens de transactie eigenaar van de goederen. Deze blijven eigendom van de principaal tot deze zelf of via tussenkomst van de agent de verkoop ondertekent. De agent heeft echter wel een retentierecht ('stoppage in transitu') ten opzicht van de principaal bij achterstallige commissie of andere vergoedingen.

CONCURRENTIE

Het is geoorloofd in een Australisch agentuurcontract een beding op te nemen dat de handelsagent verbiedt om gedurende een zekere termijn na afloop van de agentuur concurrerende activiteiten te ondernemen. Deze termijn mag echter niet onredelijk lang zijn, wil ze niet ingaan tegen de Australische mededingingsregels (zie verder, p. 93).

RECHTSKEUZE

Belgische exporteurs houden er vaak aan om op alle contracten die zij met hun buitenlandse partners afsluiten – dus ook hun agenturen voor Australië – Belgisch recht van toepassing te verklaren. Door voor toepassing van Belgisch recht te kiezen in al hun internationale handels-

agenturen, kunnen exporteurs immers eenheid brengen in de juridische organisatie van hun internationaal distributienetwerk.

Bij gebrek aan dwingende bepalingen in het Australische recht bestaat hiertegen geen direct bezwaar, maar de vraag rijst of de Australische agent op die manier geen bescherming wordt verleend die hij onder toepassing van zijn eigen wetgeving niet zou kunnen genieten. De Belgische agentuurwet is namelijk gebaseerd op de Europese Richtlijn 86/653/EEG van 18 december 1986 en zeer 'agentvriendelijk'.

Aangezien art. 27 van de Belgische agentuurwet (W. 13 april 1995) bepaalt dat deze wet van toepassing is op 'elke activiteit van een handelsagent met hoofdvestiging in België' en naar analogie met de Cassatierechtspraak inzake de concessie van alleenverkoop (06/04/2006 - zie verder) kan men argumenteren dat de bijzondere bepalingen van de Wet van 13/04/1995 (bv. inzake indirecte commissie, opzegging, klantenvergoeding, de termijn voor het ontslag wegens dringende redenen...) NIET van toepassing zijn voor agenten die, onder toepassing van het Belgische recht, hun zetel in het buitenland (i.c. Australië) hebben en niet in de Europese Unie actief zijn. Deze redenering werd recent nog bevestigd in een arbitrale uitspraak (ICC Arbitrage 15/02/2010, TBH, 2012/03, p. 238-246).

Niettemin is het wellicht verstandig om, als men contractueel voor de toepassing van Belgisch recht zou kiezen, de toepassing van de Belgische Handelsagentuurwet van 13 april 1995 expliciet uit te sluiten.

Verder zal de expliciete rechtskeuze gemaakt door de partijen door de Australische rechter aan de kant geschoven worden, wanneer deze rechtskeuze gemaakt is om dwingende Australische rechtsregels te ontlopen.

2. CONCESSIE VAN ALLEENVERKOOP

WETTELIJK KADER

De concessie van alleenverkoop is in Australië, zoals in de meeste landen maar in tegenstelling tot België, evenmin aan bijzondere wettelijke voorschriften onderworpen. Een uitzondering hierop zijn de beperkingen aan de contractvrijheid zoals opgenomen in de Competition and Consumer Act 2010 (CCA). Contractbepalingen die de concurrentiepositie kunnen beïnvloeden zijn namelijk verboden. Dit kan een probleem geven wanneer een exclusieve distributeur wordt aangeduid (zie p. 93).

Naar Australisch common law kunnen partijen daarom in hun overeenkomst vrij hun onderlinge rechten en verplichtingen afspreken, zowel inzake de omvang van het rayon, de exclusiviteit, als de omzetverplichtingen, de opzegging, de vergoeding en het niet-concurrentiebeding.

Het is aangewezen om in de overeenkomst bijzondere aandacht te besteden aan de invoerreglementering en de technische voorschriften die streng zijn voor producten die op de Australische markt komen, aan mogelijke logistieke problemen (transport, verzekering, douane, documenten, oorsprong, ...), aan het gebruik van internet in de prospectie, aan de wijze waarop bestellingen worden doorgegeven, aan contractvoorwaarden (betaling, aansprakelijkheid, ...) en aan de problematiek van de confidentialiteit en de bescherming van intellectuele eigendomsrechten. Iedere distributeur is op termijn immers een potentiële (distributeur van een) concurrent.

VORMVEREISTEN

Ook de overeenkomst zelf is vormvrij, maar wordt omwille van het bewijs best schriftelijk aangegaan.

RECHTEN EN PLICHTEN

De distributieovereenkomst is een verkoopovereenkomst op continue basis. De distributeur koopt goederen van de concessiegever en verkoopt deze verder. Hij wordt dus eigenaar van de goederen. De gewone regels van de koop zijn van toepassing. Hij zal bijkomend naar best vermogen de goederen moeten promoten voor de fabrikant en de verkoopcijfers de hoogte in krijgen. Verder heeft de distributeur ook een informatieverplichting ten opzichte van de fabrikant (bijzonderheden van de lokale markt, cijfers, mogelijke verbeteringspunten enz.) en moet hij een boekhouding voeren.

De verdeler of fabrikant heeft eveneens enkele verplichtingen tegenover zijn distributeur. In de eerste plaats moet deze steeds voldoende goederen kunnen leveren op vraag van de distributeur en dit op continue basis (stock aanhouden), behoudens uitzonderlijke omstandigheden. Bovendien moet de fabrikant zelf het eigendomsrecht (titel) hebben over de goederen. Zonder deze titel kan geen sprake zijn van verkoop. Verder moet de fabrikant zich ook houden aan de exclusiviteit die hij zijn distributeur gegeven heeft (zie verder, p. 93).

Vaak verloopt de betaling van de goederen door de distributeur op krediet. Het is in dat geval – maar ook algemeen – belangrijk de kredietwaardigheid na te gaan van de distributeur via een due diligence-onderzoek.

In de tweede plaats moet de concessiegever een waarborg voorzien bij gebreken aan geleverde producten. Uit de overeenkomst moet blijken of herstelling, vervanging of annulering van de bestelling mogelijk en wensbaar is. Meer over het geven van waarborgen vindt u op: http://www.consumerlaw.gov.au/content/the_acl/downloads/consumer_guarantees_guide.pdf.

EIGENDOM

Aangezien deze overeenkomst in feite een verkoopovereenkomst is, gaat het risico van de goederen over bij levering van de goederen aan de distributeur. De eigendom gaat meestal echter pas over wanneer de leverancier betaald is. Dit is met name het geval als in de overeenkomst een zogenaamde 'Romalpa clause' werd opgenomen. Deze clausule wijst op het recht dat de leverancier op de goederen heeft om deze terug te halen tot zij betaald zijn ('eigendomsvoorbehoud').

EXCLUSIVITEIT

De concessiegever kan exclusiviteit verlenen aan zijn distributeur. In dat geval is het belangrijk dat het rayon waarbinnen de distributeur exclusiviteit verleend wordt, duidelijk afgebakend wordt. Bovendien moet een duidelijke keuze gemaakt worden tussen de exclusieve distributeur en sole distributorship. Bij de eerste mag de fabrikant zelf zijn goederen niet aan de man brengen in het aan de distributeur toegewezen gebied, maar moet hij steeds via de importeur gaan. Bij de tweede mag de fabrikant geen enkele andere distributeur inschakelen maar mag hun wel nog zelf rechtstreeks in het contractgebied ('rayon') verkopen.

Deze restrictie mag bovendien nooit in strijd zijn met het Australische mededingingsrecht. Secties 45 tot 51 CCA (Deel IV 'Restrictive trade practices') bepalen welke overeenkomsten niet toegelaten zijn met het oog op het concurrentieverstorend karakter van deze afspraken. Zo is een 'third line forcing'-clausule absoluut verboden. Dit is een overeenkomst die een fabrikant met een verdeler aangaat op voorwaarde dat deze verdeler eveneens een overeenkomst sluit met een derde partij.

Het rayon van de distributeur territoriaal beperken (exclusiviteit verlenen) kan dan weer wel wanneer deze bepaling niet concurrentieverstorend is. Het verbod is dus niet absoluut. Sectie 47 bepaalt namelijk dat het verbod enkel geldt 'if it has the purpose, effect or likely effect of substantially lessening competition'. De distributeur verbieden goede-

ren van concurrenten aan te kopen of door te verkopen (aan bepaalde doelgroepen) kan eveneens verboden worden mits er sprake is van concurrentievervalsing.

Indien de afspraken tussen de fabrikant en distributeur inderdaad concurrentievervalsing zijn en ingaan tegen de bepalingen uit de CCA, kunnen deze niettemin mits goedkeuring van het ACCC – de bevoegde instantie in deze materie, toch toegelaten worden. De goedkeuring kan verkregen worden wanneer het algemeen nut het concurrentievervalsing karakter overstijgt ⁽²⁹⁾.

PRIJSZETTING

Terwijl de fabrikant zijn distributeur een maximumprijs mag opleggen, is het – volgende uit de bepalingen van het CCA – niet toegelaten aan de distributeur een minimumprijs op te leggen ('resale price maintenance', sectie 48) waaraan hij de goederen moet doorverkopen. Ook een vaste marktprijs afspreken ('price fixing') is uit den boze. Een 'recommended price', d.w.z. een adviesprijs, kan wel mits de volgende formulering gebruikt wordt (sectie 97): "The price set out or referred to herein is a recommended price only and there is no obligation to comply with the recommendation."

INTELLECTUELE EIGENDOM

Als leverancier, rechtmatige eigenaar van intellectuele eigendomsrechten, kunnen deze maar beter beschermd worden tegen mogelijk misbruik in het buitenland. Aan de distributeur kan een licentie verleend worden waardoor deze bijvoorbeeld gebruik mag maken van de merknaam en andere bijhorende rechten. Laat echter nooit de distributeur zelf de registratie doen, aangezien deze hierdoor in het land van registratie aanspraak zal kunnen maken op alle hiermee samenhangende rechten, in het nadeel van de fabrikant.

⁽²⁹⁾ ACCC Guide to exclusive dealing notifications: <http://www.accc.gov.au/content/item.phtml?itemld=776051&nodeId=493350f1c21554aaeeac02110aa58856&fn=Guide%20to%20exclusive%20dealing%20notification.pdf>.

OPZEGGING

Omwillen van het duurzame karakter van de samenwerking moet de opzegging van een distributieovereenkomst 'op redelijke wijze' gebeuren. Er is geen wettelijke bescherming voor de distributeur, zoals deze in België wel bestaat. De beëindigingsmodaliteiten en opzeggingstermijn kunnen dus in principe vrij afgesproken worden in de overeenkomst, al moeten ze redelijk zijn. De rechtbanken kennen bijvoorbeeld vaak gemiddeld een opzeggingstermijn toe van zes tot twaalf maanden, de bijzondere omstandigheden van elke distributierelatie in rekening genomen.

De overeenkomst kan, in het licht van de investeringen die een importeur verondersteld wordt te hebben gemaakt, in geen geval eenzijdig zonder opzegging door de fabrikant beëindigd worden tenzij hiervoor een gegronde reden bestaat of tenzij de opzegging het gevolg is van een schending door de concessienemer van de overeenkomst. Anders kan een schadevergoeding verschuldigd zijn.

De fabrikant kan minimumverkoopcijfers afspreken met de distributeur. Indien deze niet door de distributeur gehaald worden, kan de overeenkomst in principe beëindigd worden.

Hoewel de distributeur per definitie onafhankelijk is van de concessiegever, kan deze toch een niet-concurrentiebeding laten opnemen in de overeenkomst welke van toepassing wordt na beëindiging van de overeenkomst, zolang dit de Australische mededingingsregels niet schendt.

Ook de uitwinning- of klantenvergoeding wordt niet wettelijk geregeld. Dit kan dus ook beter in de overeenkomst opgenomen worden.

RECHTSKEUZE

Net als voor agentuurovereenkomsten wensen Belgische exporteurs de contracten voor een concessie van alleenverkoop die zij met hun buitenlandse partners afsluiten dikwijls aan Belgisch recht te onderwerpen.

Wat de toepassing van Belgisch recht op buitenlandse (i.c. Australische) concessies van alleenverkoop betreft, heeft het Belgische Hof van Cassatie, na een lange discussie in de rechtsleer en uiteenlopende rechterlijke uitspraken, op 6 april 2006 geoordeeld dat de wet van 27 juli 1961 NIET van toepassing is op alleenverkoopovereenkomsten met uitwerking buiten België die contractueel aan Belgisch recht onderworpen waren. Alleen als het contract de wet van 27 juli 1961 uitdrukkelijk van toepassing verklaart, kan de voor onbepaalde duur aangestelde alleenverkoper de bescherming van deze wet inroepen.

Cassatie oordeelt m.a.w. dat wanneer een verkoopsconcessie uitsluitend buiten het Belgische grondgebied uitwerking heeft – bijvoorbeeld in Australië – ingeval van beëindiging van die verkoopsconcessie, de dwingende bepalingen van de Alleenverkoopwet enkel toepasselijk zijn wanneer de overeenkomst tussen concessiehouder en concessiegever uitdrukkelijk die wet toepasselijk stelt op de overeenkomst tussen de partijen. (cf. RW nr. 10, 04/11/2006).

» **Flanders Investment & Trade**

Gaucheretstraat 90
1030 Brussel
☎ +32 2 504 87 11
www.flandersinvestmentandtrade.be

» **Brussel Invest & Export**

Louizalaan 500, bus 4
1050 Brussel
☎ +32 2 800 40 00
www.brusselinvestexport.be

» **Agence wallonne à l'Exportation
et aux Investissements étrangers**

Sainteletteplein 2
1000 Brussel
☎ +32 2 421 82 11
www.wallonia-export.be

» **Agentschap voor Buitenlandse Handel**

Montoyerstraat 3
1000 Brussel
☎ +32 2 206 35 11
www.abh-ace.be

Flanders Investment & Trade
Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen

BRUSSEL
invest & export

agentschap voor
buitenlandse handel

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER:

MARC BOGAERTS

AUTEUR:

SOFIE ALBERT

GRAFISCHE VORMGEVING EN UITVOERING:

CIBLE COMMUNICATION (www.cible.be)

GEDRUKT OP PAPIER MET EEN FSC-LABEL

DEZE STUDIE IS OOK BESCHIKBAAR OP

DE WEBSITE VAN HET AGENTSCHAP

VOOR BUITENLANDSE HANDEL:

WWW.ABH-ACE.BE

Hoewel alles in het werk werd gesteld om nauwkeurige en actuele informatie te geven, kunnen noch het Agentschap voor Buitenlandse Handel, noch zijn partners (Flanders Investment and Trade, Agence wallonne à l'Exportation et aux Investissements étrangers en Brussel Invest & Export) verantwoordelijk worden gesteld voor fouten, weglatingen en leugenachtige verklaringen. Ze kunnen evenmin verantwoordelijk worden gesteld voor het gebruik of de interpretatie van de informatie in deze studie. Deze studie heeft niet de bedoeling advies te verstrekken.

DATUM VAN PUBLICATIE: SEPTEMBER 2012